

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720010311
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2720010311.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 27. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
D.. S. G., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., H. XXX/XX

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v bode 1/

v presne nezistenom období približne od dňa 30.10.2018 do dňa 01.02.2019 v okrese Skalica si postupne vytváral pred poškodenou H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č.. XXX/XX, J. falošnú legendu spočívajúcu v tom, že je oprávnený poskytovať právne služby za odplatu, a to najmenej tým spôsobom, že:

- vyžadoval a prijímal peniaze od poškodenej za právne zastupovanie jej syna C. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č.. XXX/XX, J., ako poškodeného v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica a ako obvineného z priestupku v konaní vedenom na Okresnom úrade Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, hoci prijímať odplatu za poskytovanie právnych služieb môže len vymedzený okruh osôb, do ktorého D.. S. G. nespadal, nakoľko bol v tom čase nezamestnaný,
- poškodenej tvrdil, že od peňazí, ktoré od nej skôr prijal za právne zastupovanie jej syna C. W. ako poškodeného v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica a ako obvineného z priestupku v konaní vedenom na Okresnom úrade Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV vystaví riadny doklad, ktorý pôjde od jeho kolegu - advokáta D.. H. P., čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko D.. S. G. nebol nikdy kolegom advokáta D.. H. P., nar. XX.XX.XXXX, ale bol v tom čase nezamestnaný,
- poškodenej prostredníctvom SMS správy zaslanej dňa 06.11.2018 tvrdil, že dal nachystať daňový doklad na sumu 750 Eur, ktorá predstavovala doposiaľ ním prevzatú sumu za zastupovanie C. W. ako poškodeného v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica a ako obvineného z priestupku v konaní vedenom na Okresnom úrade Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko D.. S. G. bol v tom čase nezamestnaný, a preto nemohol zabezpečiť akýkoľvek legálny daňový doklad,
- osobne ako aj prostredníctvom SMS správ poškodenej uvádzal, že si zháňa a vybavuje kanceláriu v Skalici, čím vzbudzoval dojem, že ide o kanceláriu, v ktorej má pôsobiť ako osoba oprávnená poskytovať odplatné právne služby, hoci bol v danom čase nezamestnaný,
- vyhotovil a poškodenej predložil fiktívne plnomocenstvo pre jej syna C. W. na spoločnosť LEGAL IURIS - advokátsku kanceláriu, s.r.o. so sídlom Tehelná 11, 048 01 Rožňava v mene advokáta D.. H. P., pre ktorú advokátsku kanceláriu D.. S. G. však nikdy nepracoval a v tom čase bol nezamestnaný, pričom následne túto ním vytvorenú legendu dňa 01.02.2019, v snahe svoju osobu obohatiť, zneužil tým, že si vyžiadaval od poškodenej sumu 500 Eur ako odmenu za zastupovanie jej syna C. W. ako obvineného

v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica pod sp. zn. ORP-263/VYS-SI-2018 napriek tomu, že vedel, že C. W. ako obvineného v trestnom konaní v zmysle platného právneho stavu v Slovenskej republike zastupovať nemôže, na čo mu poškodená vydala hotovosť vo výške 250 Eur s tým, že zostatok vo výške 250 Eur mu vyplatí neskôr, pričom k vyplateniu zostatku vo výške 250 Eur, bez zavinenia D. S. G., nedošlo, pričom vyplatením celej sumy by poškodenej H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č. XXX/XX, J. vznikla celková škoda vo výške 500 Eur,

v bode 2/

v presne nezistenom období najneskôr od 23.11.2017 do dňa 31.03.2019 v okrese Skalica a v okrese Senica, bez oprávnenia poskytoval za odplatu alebo za prísľub budúcej odplaty právne služby viacerým osobám v rôznych procesných postaveniach, a to konkrétne najmenej tým spôsobom, že:

- ako splnomocnený zástupca C. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, J. dňa 31.10.2018 vyhotovil „Žiadosť o odstránenie prietahu v postupe vyšetrovateľa“ v trestnom konaní ČVS: ORP-109/VYS-SI-2018 vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica, dňa 02.11.2018 vyhotovil „Sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach“ adresovanú Mestskej polícii Skalica, dňa 23.11.2018 vyhotovil „Trestné oznámenie“ adresované Okresnej prokuratúre v Skalici, dňa 14.01.2019 vyhotovil „Sťažnosť poškodeného“ v trestnom konaní ČVS: ORP-339/VYS-SI-2018 vedenom na Odbore kriminálnej polície OR PZ Skalica, dňa 28.02.2019 vyhotovil „Podnet na preskúmanie postupu prokurátora OP v Skalici“ v konaní 1Pn 309/18/2206 adresovaný Generálnej prokuratúre SR a Krajskej prokuratúre v Trnave, dňa 11.12.2018 a 13.12.2018 sa zúčastnil ústneho pojednávania vedeného na Okresnom úrade Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, dňa 12.12.2018 vyhotovil „Vyjadrenie Obvineného k priestupkovej veci“ k veci vedenej na Okresnom úrade Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, dňa 30.01.2019 vyhotovil „Odvolanie“ proti rozhodnutiu Okresného úradu Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, pričom za poskytovanie týchto právnych služieb si postupne neoprávnené vyžiadaval od matky C. W., H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., H. Č. XXX/XX sumu vo výške najmenej 1000,- Eur, ktorú aj prevzal,

- ako splnomocnený zástupca J. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. Č. XXX v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde v Skalici sp. zn. 2PPom/2/2017 dňa 23.11.2017 vyhotovil „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci ochrany maloletého podľa § 365 ods. 1 CMP na čas do právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva a úpravu pomeru manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva“, dňa 01.12.2017 vyhotovil „Odvolanie proti uzneseniu č. 2PPom/2/2017-28 zo dňa 24.11.2017“, dňa 14.12.2017 vyhotovil „K odvolaniu proti uzneseniu č. 2PPom/2/2017-28 zo dňa 24.11.2017“, dňa 28.02.2018 vyhotovil „Doplnenie návrhu“, dňa 07.03.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k dodatku k vyjadreniu k odvolaniu zo dňa 25.01.2018“, dňa 14.03.2018 vyhotovil „Odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2PPom/2/2017-243 zo dňa 12.03.2018“, dňa 22.03.2018 vyhotovil „Nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia“, dňa 19.04.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k podaniu kolízneho opatrovníka zo dňa 03.04.2018 a otca mal. zo dňa 06.04.2018“, dňa 24.09.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k odvolaniu“, ďalej v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde v Skalici sp. zn. 8P/26/2018 dňa 22.03.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k návrhu na úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu do rozvodu manželstva otca mal. zo dňa 02.03.2018 doručeným súdu dňa 05.03.2018“, dňa 04.07.2018 sa zúčastnil pojednávania, dňa 03.08.2018 vyhotovil „Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 8P/26/2018-171 zo dňa 04.07.2018“, dňa 22.08.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa“, dňa 14.09.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k návrhu otca mal. na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 04.09.2018“, dňa 24.09.2018 vyhotovil „Vyjadrenie odvolateľky k vyjadreniu druhej strany“, dňa 02.11.2018 vyhotovil „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého podľa § 367 ods. 1 CMP“, ďalej v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde v Skalici sp. zn. 8P/189/2017 dňa 30.01.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 31.01.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k návrhu“, dňa 23.03.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k vyjadreniu otca mal. zo dňa 05.03.2018“, dňa 28.03.2018 sa zúčastnil pojednávania, dňa 04.04.2018 vyhotovil „Návrhy na vykonanie ďalších dôkazov“, dňa 06.04.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 13.06.2018 sa zúčastnil pojednávania, dňa 19.06.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 11.06.2018“, dňa 22.08.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 23.08.2018 vyhotovil „Oznámenie k predvolaniu na znaleckú psychologickú diagnostiku“, dňa 30.08.2018 vyhotovil „Vyjadrenie o okolnostiach podstatných pre rozhodnutie vo veci v nadväznosti na SOS“, dňa 04.09.2018 vyhotovil „Vyjadrenie o okolnostiach podstatných pre rozhodnutie vo veci“, dňa 12.09.2018 sa zúčastnil pojednávania, dňa 18.09.2018 požiadaval o vyhotovenie kópie zvukového záznamu, dňa 19.09.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 26.09.2018 vyhotovil „Mal. J. U. - imaginárne dieťa“, dňa 15.11.2018 vyhotovil „Vyjadrenie“, dňa

07.12.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 17.12.2018 vyhotovil „Vyjadrenie k okolnostiam počas faktickej starostlivosti matky mal. o mal. J.“, dňa 20.12.2018 nazrel do súdneho spisu, dňa 28.03.2019 vyhotovil „Vyhlásenie k príjmu druhého manžela“, dňa 29.03.2019 sa zúčastnil pojednávania, pričom za poskytovanie týchto právnych služieb postupne neoprávnene obdržal sumu vo výške najmenej 100,- Eur, a to od J. U.,

- ako splnomocnený zástupca A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. Č.. XXX, E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. Č.. XXX a E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č.. XX, J., v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde v Senici sp. zn. 7C/135/2014 dňa 15.12.2018 vyhotovil „Odvolanie splnomocnenia a žiadosť o odovzdanie dokladov“ adresované JUDr. Alene Arbetovej, dňa 08.01.2019 sa zúčastnil súdneho pojednávania, dňa 15.01.2019 vyhotovil „Vyjadrenie k veci“, dňa 07.02.2019 a dňa 07.03.2019 sa zúčastnil súdnych pojednávanií, ďalej v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Senica sp. zn. 11C/77/2018 dňa 07.03.2019 vyhotovil „Odpor proti platobnému rozkazu č. 11C/77/2018-18“, pričom za poskytovanie týchto právnych služieb si dal neoprávnene sľúbiť od osoby E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č.. XX, J. odmenu, ktorej výška mala závisieť od úspechu v týchto civilných konaniach,

- ako splnomocnený zástupca spoločnosti ODEVA Fashion s.r.o., so sídlom Čulenova 950/1, Skalica, IČO: XX XXX XXX a spoločnosti D&S s.r.o., so sídlom Čulenova 950/1, Skalica, IČO: XX XXX XXX dňa 19.07.2018 vyhotovil „Žiadosť o súčinnosť“ adresovanú Bratislavskej vodárenskej spoločnosti a následne ako splnomocnený zástupca spol. D&S s.r.o., so sídlom Čulenova 950/1, Skalica, IČO: XX XXX XXX v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica sp. zn. 9Cb/7/2018, dňa 15.08.2018 vyhotovil „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia“, dňa 13.09.2018 vyhotovil „Odvolanie proti uzneseniu č. 9Cb/7/2018-64 zo dňa 03.09.2018“, pričom za poskytovanie týchto právnych služieb si dal neoprávnene sľúbiť od osoby konateľa uvedených spoločností, Š. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. Č.. XXX odmenu, ktorej výška mala závisieť od úspechu v tomto civilnom konaní, čím takto neoprávnene podnikal v rozsahu najmenej 1.100,- Eur,

t e d a

v bode 1/

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2/

neoprávnene podnikal v malom rozsahu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

prečin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 221 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výške 1.000,- eur (slovom tisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa odkazuje poškodená H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Č.. XXX/XX, J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal Okresnému súdu Skalica obžalobu č. Pv 228/19/2206-42 na obžalovaného v bode 1 pre prečin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 221 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 pre pokračovací prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov - poškodených H. U., J. U., E. T., Š. C., svedkov D.. H. P., Q. T., C. W., O.. R. U., ďalej so súhlasom procesných strán prečítaním výpovede svedkov z prípravného konania E.. E. G., H. A., D.. G. E., H. O., H. P., D.. Q. P., E.. I. E., D.. I. S., E.. O. E., ďalej listinnými dôkazmi, tak ako sú špecifikované v zápisnici o hlavnom pojednávaní a zistil nasledovný skutkový stav :

Obžalovaný D.. S. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. Oboznámil sa s jednotlivými úkonmi, ktoré sú uvedené v skutkových vetách obžaloby, pričom nie sú úplné. Vykonal oveľa viac úkonov. V obžalobe veľa úkonov, ktoré robil, chýba. Veľa podaní a stretnutí. Nad úkonmi pri zastupovaní osôb vyplývajúcich z obžaloby poškodených strávil veľmi veľa hodín, vyplýva to z obsahu jeho výstupov, aj 12 hodín denne. Ak by robil túto prácu ako advokát, tak podľa advokátskej tarify, by išlo asi o sumu 10.000 Eur. Poškodenej H. U. sľuboval, že jej vystaví FA. Mala byť za všetky prevzaté peniaze v jej právnych veciach a doklad mal vystaviť advokát D.. P., s ktorým v tom čase spolupracoval a u ktorého mal byť zamestnaný ako advokátsky koncipient. V čase, keď jej to sľuboval, nebol s ním v žiadnom vzťahu. Všetko sa robilo pre prípad začatia výkonu koncipientúry u neho, čo bolo predmetom ich vzájomnej ústnej dohody, ale komunikovali aj telefonicky a osobne, keď bol za ním v Rožňave. Keďže spolupracovali a boli v priateľskom vzťahu, žiadne písomné výstupy z toho nevytváral. Advokát D.. P. sám navrhol, aby robil advokáciu u neho. A keďže vedel, že chce pôsobiť na Záhorí najmä v Skalici, tak sám mu povedal, že urobia pobočku v Skalici, to sú jeho slová - sídlo v Rožňave, pobočka v Skalici. A z dôvodu na jeho časovú zaneprázdnenosť a na okolnosť vytvorenia materiálnych podmienok pre naplnenie tejto dohody a takisto aj na počiatočnú nerozhodnosť a obavu začať pracovať v advokácii, keďže od r. 2000 bol štátnym zamestnancom niekoľkých ministerstiev, a teda mal vtedy zabezpečený pravidelný príjem a v tom čase mal veľmi malé deti, tak mal obavy začať pracovať v advokácii a preto sa čas realizácie naťahoval, až to dospelo do štádia, že D.. P. mu začiatkom r. 2019 záväzne oznámil, že ho nevezme za koncipienta. Toto mu síce uviedol aj na jeseň 2018, kedy kvôli tomu za ním vycestoval do Rožňavy, odmietal sa s ním stretnúť, vyhlasoval, že ho nemôže zobrať za koncipienta, napokon sa však stretli, vysvetlili si vec, prekonal svoje pochybnosti a ešte demonštratívne si na znak dohody podali ruky. D.. P. oznamoval, že v Skalici má veľa klientov a potenciálnych klientov a že by si tu zriadil kanceláriu na výkon práce a využíval by ju predovšetkým on a advokát. Problémom bol dohľad advokáta nad svojím koncipientom podľa zákona, dohľad nie je nikde špecifikovaný, ako má prebiehať. S ohľadom na jeho praktické skúsenosti, keď má za sebou asi účasť na 1000 pojednaniach, nebol tak potrebný ako zákon predpokladá pre koncipientov. V prípade D.. P. hľadal priestor, dostal ponuku na kanceláriu na Potočnej ulici, ale tam vzhľadom na cenové požiadavky prenajímateľa to nevzal, napokon mu pomoc prisľúbil E. U., ktorý mu umožnil využívať jeho priestory. Kanceláriu zriadil prevažne z vlastných prostriedkov. Logicky, aby mohol v advokácii pôsobiť a býva s rodinou v BA, a má klientov v Skalici, aby mohol naplniť dohodu s advokátom D.. P., tak si nejaký materiálny priestor musel zabezpečiť. Na zriadenie tejto kancelárie nepotreboval poverenie od D.. P.. Právnik niekde musí písať a niekde si to musí vytlačiť. D.. P. riešil predovšetkým prebratie obhajoby C. W. a preto na základe dohody s advokátom D.. P. pripravil návrh splnomocnenia, pritom nechcel použiť jeho vzor, ktorý mal z inej veci, keďže spolupracovali. Jednak sa mu nepáčil po formálnej stránke a ani po obsahovej, keďže v každom splnomocnení používa state o platení tarifnej odmeny základnej sadzby podľa vyhlášky. Aby eliminoval otázky od p. U. a aby splnomocnenie bolo v najnevyhnutnejšom rozsahu, tak pripravil návrh tej plnej moci, ktorý mu elektronickou cestou odoslal, potom spolu komunikovali, vytkol mu tam nejakú chybu a zaslal mu opravný návrh splnomocnenia, s čím on súhlasil. Samozrejme s advokátom D.. P. on musel komunikovať, či prevezme obhajobu v zmysle ich dohody s tým, že fakticky obhajobu vykoná ako koncipient, bol to prečin, takže ako advokátsky koncipient to mohol vykonávať. Účtovný doklad na sumu 750 Eur dal nachystať na D.. P.. Povedal mu, že príde do Rožňavy, že poškodená ho vyplatila, nech mu vystaví doklad a tie peniaze mu odovzdá. Povedal mu, že 750 Eur. D.. P. s tým súhlasil. Zmluva o výkone právnej služby nemusí byť v písomnej podobe. Pre p. U. robil úkony, ona so všetkým súhlasila. Informoval ju ako prakticky výkon obhajoby bude prebiehať, predovšetkým ju informoval, že prebieha prípravné konanie. Obsahom ústnej zmluvy bolo to, že bude pre ňu, fakticky pre jej syna robiť právnu službu. Tá sa netýkala len tých dvoch uvádzaných trestných konaní, jedného, kde syn bol v

postavení poškodeného a druhej, kde bol obvineným. Keď sa s ňou dohodol o právnej činnosti, tak pre ňu robil aj podania na priestupkové orgány, tam išiel podnet na mestskú políciu a pripravoval aj podnet na mesto na začatie disciplinárnych konaní. Do spisu chcel nahliadnuť vo veci, kde C. W. vystupoval ako poškodený. Dňa 5.11.2018 oznamoval, že ide nahliadať do spisu, ale trestné oznámenie podával až 23.11.2018. Keby si p. prokurátor prečítal to trestné oznámenie z 23.11.2018, tak by zistil, že je to opakované trestné oznámenie a trestné konanie bolo začaté už skôr, pričom nahliadanie do spisu sa týkalo toho skoršieho trestného stíhania. Nahliadať do spisu bol v tej veci, v ktorej bol C. W. poškodený. V tej druhej trestnej veci nevykonal žiaden úkon, obhajobu predsa vykonávať nemohol. Od poškodenej U. prevzal dohodnutú odmenu vo výške 1000 Eur. Odmena vo výške 1000 Eur, ktorú prijal, sa týkala veci, kde bol C. W. poškodený, ale aj rôznych iných podaní. Týchto 1000 Eur sa vôbec netýkalo trestnej veci, kde C. W. vystupoval ako obvinený. Z dohodnutej odmeny, ktorú si dohodli vo výške 500 Eur vo veci zastupovania, kde bol C. W. ako obvinený, teda vo veci výkonu obhajoby, prevzal polovicu 250 Eur, pričom išlo o prosbu na poskytnutie týchto prostriedkov, nepodmieňoval ju realizáciou dohody a preto keď s ňou ukončil zmluvný vzťah - spoluprácu, tak jej týchto 250 Eur vrátil. Bolo to v marci 2019. Bolo to vyše 2 mesiacov predtým, ako ona dala na FB príspevok, ktorý naštartoval toto trestné konanie. Tu dal jasne najavo, aký právny režim k poskytnutým peniazom priradil. K prípadu p. T., p. B. a p. B. obžalovaný uviedol, že ich zastupoval úplne bezodplatne s tým, že prevezme vec, keď už bude advokát a keďže videl úspech vo veci, tak počítal s nie zanedbateľnou náhradou trov konania, čo sa napokon aj zrealizovalo, ale problém bol ten, že tri úkony robil ako civil, teda neboli overené, takže to bolo zastupovanie za trovy. Je to bežná prax, keď klient nemá peniaze, tak sa dohodnú, že budú zastupovaní za trovy konania. Juraj, manžel p. T. je jeho priateľ, tak sa s ním dohodol, on ho oboznámil s týmto súdnym sporom, ktorý ich ťažil niekoľko rokov, týkal sa družstevných podielových listov, s ktorými už v minulosti mal skúsenosť a videl vo veci jednoznačný úspech. A všetko, čo povedal, sa naplnilo. Bola vyplatená náhrada trov asi 900 Eur, to bola odmena pre advokáta. A to ako je on dohodnutý s advokátom, je jeho vec. Tam bola dohoda, že keď sa vec vyhrá, trovy budú jeho. Neplatili nič. Keď už bol vytýčený termín na 1/2019 a nebol spokojný s činnosťou doterajšieho advokáta, ktorý oznámil, že vec je prehratá, tak mu odovzdal celú dokumentáciu k veci, ktorú on mal k dispozícii, bolo to asi jeden mesiac pred termínom vytýčeného pojednávania. O peniazoch sa nikdy nebavili, povedal mu, nech si s tým nerobí starosti, že mu nebude nič platiť, že to urobí za tie trovy. S D. je v pravidelnom kontakte, on ho o tejto súdnej veci informoval, hovoril mu útržkovité informácie, že kde je problém. Už vtedy mu hovoril, že tam vidí úspech, že do toho vstúpi za trovy. O tomto sa bavili asi od júna 2018. T. mu požičal peniaze, bolo to viackrát po 200, 300 eur. K prípadu p. C. na otázku aká bola kompenzácia za zastupovanie v spore, ako sa dohodli s p. C. obžalovaný uviedol, že rovnako ako pri p. T. a spol., chce zdôrazniť, že za dva roky právnej služby advokátom, u ktorého je zamestnaný, nikdy nič p. C. neplatil. O to menej mohol platiť nejakému civilovi. Dokonca mu aj zaslal elektronicky dohodu, kde vyložene uviedol, že je to za trovy. Dohodli sa, že ho to nebude nič stáť, že to bude za trovy. Myslí, že to bolo v r. 2018. Treba si uvedomiť, že náhrada trov konania nie je plnením klienta. K prípadu p. U. obžalovaný uviedol, že mu nanútila peniaze, keďže v tom čase cestoval za ňou z prihraničnej obce v Maďarsku a pri druhom stretnutí sedeli v kaviarni, tam mu v podstate nanútila peniaze a teraz si už naozaj nepamätá, či to bolo 50, 100 alebo 150 Eur s tým, že to bolo na benzín. Od J. U. titulom odmeny nikdy nič neprevzal. Keď mu niekedy vypomohla pôžičkou, tak v tom prípade peniaze prevzal, ale to nebola odmena. Mal s ňou osobitnú dohodu na čas výkonu advokácie a teraz to vlastne nemôže realizovať, nemôže konať. J. U. mu dala niekoľko pôžičiek a všetky jej vrátil.

Svedkyňa - poškodená H. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že 21.4.2018 bol nejaký incident v reštaurácii u dopravného ihriska v Skalici, kde sa nachádzal jej syn. Mestská polícia ho odvieďla na stanicu, kde ho nezákonne držali a pobili, tak podala na MsP trestné oznámenie, tam potrebovali právnik - advokáta, oslovili JUDr. Elenú Divko, ktorá bola na jednej výpovedi na polícii so synom, tam im to potom zrušila, že ho nebude môcť zastupovať kvôli zdravotným problémom, tak dostala kontakt na jednu advokátku zo Senice. S ňou volala, že s tým problém nemá, že syna bude zastupovať. Medzitým jej brat C. W. bol v Prietržke na nejakej súťaži vo varení gulášu a potom jej brat povedal, že má aj on právnik, že sa s ním zoznámil. Na to bratovi povedala, že už má právnik tiež a že sa rozhodne, kto bude syna obhajovať. Nakoniec sa rozhodla pre obžalovaného. Niekedy v septembri prišiel obžalovaný k nim a povedal, že tá vec bude stáť nejakých 1000 eur a že si teraz zoberie od nej všetky papiere, ktoré sa týkali syna vo veci obvineného aj vo veci poškodeného. Zálohu chcel hneď 500 eur, že sa na to s kolegami pozrie a ozve sa jej. Ozval sa za tri týždne a že teda najprv musí podať sťažnosť na MsP znovu od začiatku, aby počítala s tým, že obidve veci budú trvať minimálne 2 roky. Počkala pred stanicou MsP, sťažnosť podali, vyjadrenie im neposlali, tak že podajú trestné oznámenie na prokuratúre

v Skalica. Trestné oznámenie podala, ale s tým sa nič nedialo. Potom si vypýtal ďalších 250 eur, to bolo niekedy v novembri a vtedy mu dal syn plnú moc, na základe ktorej podal to trestné oznámenie. Chcela ešte jednu plnú moc, aby mohol nahliadať do spisu, kde je syn obvinený, tam vystavil plnú moc na meno D.. P., advokát. Potom ju poslal ešte raz, že tam je niečo zle, stále naťahoval čas. V tom novembri sľuboval doklad na tých 750 eur, proste potvrdenie o tom, že tie peniaze prevzal. Obžalovaný jej povedal, že doklad jej vystaví z Rožňavy. Tak sa len domnieva, že to malo ísť od toho D.. P.. Stále ten čas naťahoval, že sa nedohodli s tým advokátom, že by pod ním mohol pracovať, už potom prebehol január, vo februári chcel znova peniaze, takže znovu mu dala 250 eur. Stále im hovoril, že v tej veci, kde je syn obvinený bude chcieť ďalších 500 eur, lebo si zariaďuje kanceláriu, že potrebuje pomoc od nej, aby mu dala tie peniaze dopredu. Bratovi povedala, že nie je žiadna banka, že mu žiadne peniaze dopredu dávať nebude. Lebo vlastne od toho trestného oznámenia, ktoré podal v novembri, nebola žiadna zmena, len to bolo k horšiemu, u ničoho syn nebol, lebo obžalovaný im písal do emailu, že ho nebude vôbec zastupovať, že to bude lepšie takto až do obžaloby, že sa mu to potom bude lepšie obhajovať. Už vo februári jej sľuboval za tých 1500 eur, že tieto peniaze vymôže od štátu, že príde k oslobodeniu syna. Požiadala na kriminálke o záznam z nemocnice, to vypýtal. Iba ich klamal, zavádzal, vznikla im finančná škoda, museli zaplatiť nového advokáta. Obžalovaný povedal, že mu svedkyňa dá 1500,- eur, vlastne tých 500,- eur bude za druhú vec, kde je syn obvinený. Ona mu povedala, že mu 500,- eur nedá, že mu môže dať 250,- eur, ktoré mu ešte dala a tie jej potom vrátil. Pokiaľ ide o čiastku 1500 eur, z toho 1000 eur bolo vo veci, kde bol syn poškodený a 500 eur chcel, kde bol syn obvinený, ale z týchto 500 eur mu vyplatila len 250 eur, ktoré jej potom vrátil. Sľuboval jej, že pôjde nahliadať do spisu, kde bol syn obvinený. Písala obžalovanému, že syn by mal ísť na vyšetrenie k psychiatrovi MUDr. Olvedymu v trestnom konaní, kde je syn obvinený. Povedala obžalovanému, že syn je odcestovaný v Nórsku, že či ho môže ospravedlniť. Na to jej obžalovaný povedal, že ho ospravedlní. Potom, keď boli u MUDr. Olvedyho aj so synom, MUDr. Olvedy jej povedal, že mu žiadne ospravedlnenie neprišlo. Obžalovaný jej nepovedal konkrétne, že nemôže syna zastupovať vo veci, kde je syn obvinený, stále to len naťahoval a hovoril, že je lepšie to nechať do štádia podania obžaloby, že sa mu to bude lepšie obhajovať. Hovoril, že na kriminálku chodiť nemusí, že nech tam syn na úkony chodí sám, nech si nafotí veci a potom už nastúpi on. Na začiatku povedal, že bude chodiť k nim, že nemá ešte kanceláriu, ale že si ju vybavuje. Všetky podania posielal jej alebo synovi do emailu a oni to vytlačili. Nevie prečo im to nepovedal na rovinu, že ho nemôže obhajovať, veď oni advokátku predtým mali. Svedkyňa ďalej uviedla, že k obžalovanému prechováva hrozné pocity, nechápe ako môže s takým titulom robiť také veci, veď stále chodil k nim, aj vo večerných hodinách, vždy mu otvorila, pustila ho. Stretnutia boli plánované, vždy vedela, že príde, dvere mal u nich otvorené, verila mu. Veci, ktoré písal, si myslí, že robil dobre, tam nebol problém, len škoda, že ich robiť nemohol. Nepamätá si ako sa jej obžalovaný predstavil na prvom stretnutí. Môže byť, že sa predstavili ako advokát, presne si to nepamätá. S výstupmi, podaniami, listami, ktoré obžalovaný za jej syna podával sa oboznámila, väčšinou tieto listy boli predsa posielané na ich maily. Neriešila ako sa na listoch obžalovaný označoval. Nikdy nepotrebovala právnik alebo advokáta, preto nepoznala medzi tým rozdiel. Vo veci, kde bol syn poškodený, v septembri k nim prišiel obžalovaný, dala mu 500 eur, ktoré si zobral, že sa s kolegami na to musí pozrieť a niekedy v októbri vystavil plnú moc. To bol syn odcestovaný v Nórsku, že bude musieť na tú plnú moc počkať, aby to syn podpísal. Obžalovaný ju nabádal, aby tú plnú moc podpísala, povedala mu, že také veci robiť nebude. Vo veci, kde bol syn obvinený, si myslí, že plnú moc poslal synovi do emailu. Povedal, že na tej prvej plnej moci nie je niečo dobre. Nevie prečo na základe tej plnej moci nič nerobil, spomínal niečo, že sa nezhodli s kolegom. To, že na plnej moci bolo iné meno než obžalovaného brala tak, že to je ten jeho kolega. Spomínal, že si hľadá advokáta, u ktorého bude zamestnaný. Najskôr spomínal D.. P., potom zase hovoril, že prechádza k inému, že bude mať problém s tou plnou mocou. Obžalovaného tlačila, aby išiel nahliadať do spisu, obžalovaný hovoril, že mu to neumožnili, že mu nedali termín. Ona nevedela, že obžalovaný nie je zapísaný. Stále mu dávala peniaze. Prečo jej obžalovaný nepovedal na rovinu, že syna nemôže zastupovať. Neznáša klamstvo. Obžalovaný mal najprv problém s kanceláriou, potom s plnou mocou, a potom zase spomínal, že s tou plnou mocou bude mať problém, lebo sa rozhádali s tým D.. P.. Nevedela, že obžalovaný sám nemôže vo veci, kde bol syn obvinený, ho zastupovať. Ona sa dozvedela o tom, že obžalovaný nemôže zastupovať syna ako obvineného až niekedy v marci od jej brata. Brat C. W. jej oznámil, že vieš čo, vypýtaj si od neho preukaz advokáta. A tak k tomu došli. Potom to od obžalovaného aj pýtala, potom už táto záležitosť medzi nimi končila, syn mu potom aj posielal, že s ním ukončuje plnú moc. Oznámili mu, že už pre nich nemusí nič robiť. Nevedela, že D.. H. P. je advokát, ale videla to na tej plnej moci, že je tam označený ako advokát. Obžalovaný jej raz spomenul, že sú spolužiaci. Vzhľadom k tomu, že sa svedkyňa v podstatných bodoch odchyľila od svojej skoršej výpovedi z prípravného konania bola jej táto prečítaná, pričom svedkyňa v prípravnom konaní (č.l. 89) uviedla, že

vtedy jej obžalovaný povedal, že to nachystá, že doklad pôjde od kolegu z Rožňavy, kde on mal pracovať pod D.. H. P.. K rozporom svedkyňa uviedla, že môže byť, spomínal, že sú spolužiaci, je to už odstup a presné detaily si už nespomína. Obžalovaný jej povedal hneď na začiatku, že sa ohľadom tej veci poradí s kolegami. Nevedela, že obžalovaný je nezamestnaný. Vôbec nechcela, aby to takto dopadlo. Slušne obžalovanému napísala, že pre nich niečo urobil, tak nech jej vystaví FA na tých 1000 eur. Obžalovaný neodpísal, tak napísala na SAK list o tom, čo sa jej stalo s obžalovaným a oni jej odpísali, že ho riešiť nemôžu, nakoľko nie je zapísaný v komore a aby sa obrátila na OČTK a či im môže poslať všetko, čo pre ňu urobil. Obžalovanému najprv napísala, že chce vrátiť peniaze, keď už vedeli v tom marci, že syna nemôže zastupovať. Povedala, že aspoň polovicu, aby jej vrátil, obžalovaný jej rozpísal úkony, ktoré urobil. Ona odpísala, že si všetko tlačili. Potom povedala, že dobre, peniaze nech si nechá a preto napísala, aby mu na tú sumu vystavil doklad. S O.. R. U. sa nestretla, nekamaráti sa s ním. Oslovil ju na FB, kde dala status, v ktorom uviedla, že ju obžalovaný podviedol, klamal, zavádzal. Status asi za hodinu vymazala, ale medzitým jej p. Horňák napísal na FB, odpísala mu, že podáva na obžalovaného trestné oznámenie. On jej oznámil, že vie, že obžalovaný vystupoval v nejakých civilných konaniach a že jej poskytne spisové značky konaní, v ktorých vystupoval. Stretli sa jedenkrát, keď jej dal zoznam tých spisových značiek. Viac sa nestretli.

Svedkyňa - poškodená J. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa spoznali v r. 2017 tak, že jej ho dohodila známa, lebo potrebovala poradiť, stretli sa na káve. Prvé stretnutie trvalo krátko, možno pol hodiny. Porozprávali sa, dal jej nejaké právnické rady. Ona na neho tlačila, že nejakým spôsobom potrebuje pomôcť, potrebovala napísať nejaké listiny na súd. Obžalovaný to urobil. Napísal jej list na súd a ona ho podala. Potom boli v podstate na kamarátskej úrovni. Stretávali sa na kamarátskej báze, hovorila mu, že toto a toto potrebuje, nakoľko ona právnickým veciam vôbec nerozumie. Svedkyňa ďalej uviedla, že netuší koľko právnických vecí pre ňu urobil, bolo ich veľa. Zaplatila mu za benzín, v úvodzovkách za stratu času. Nepamätá si, koľko mu zaplatila, bolo to v r. 2017, bolo to okolo 150 eur. Tieto peniaze mu dala po prvom liste, možno to bolo ešte aj pred týmto úkonom, keď prišiel za ňou do Skalice, povedala mu zober si to, máš stratu času. Bolo to po káve. Obžalovaný si od nej nikdy nepýtal peniaze, musela ho doslova nútiť. Nejaké čiastky obžalovanému požičiavala, bola to kamarátska výpomoc, takto mu požičala okolo 1000 eur, ktoré jej všetky vrátil. Požičala mu peniaze sama od seba, ale niekedy aj na žiadosť obžalovaného, napr. keď jej raz hovoril, že má auto v servise, požičala mu na opravu. Vzhľadom k tomu, že sa svedkyňa v podstatných bodoch odchyľila od svojej skoršej výpovedi z prípravného konania bola jej táto časť prečítaná, pričom svedkyňa v prípravnom konaní (č.l. 147-148) uviedla že vedela v prípravnom konaní na aký výsluch ide podľa predvolánky, ako svedok vo veci neoprávneného podnikania. Keď to spomenula obžalovanému, tak jej povedal, že už o tom vie, lebo mu jeho klienti posielajú tie predvolánky. K rozporom svedkyňa uviedla, že to sedí tak ako bolo prečítané.

Svedkyňa - poškodená E. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si už presne nespomína, kedy sa s obžalovaným zoznámili, nespomína si ani pri akej príležitosti, je to už dávno. Mali nejaký spor v Senici, už si to presne nepamätá. Obžalovaný im tam pomáhal v nejakých veciach, ale už si nespomína v akých, vybavoval to jej manžel. Boli to právne veci. Nepamätá si už, ako nadviazali spoluprácu. Osobne obžalovaného nepoznala pred tou civilnou vecou v Senici. Bol to manželov kamarát. Nevie, že by ona alebo manžel platili obžalovanému nejaké peniaze. Nevie, aké náklady mala v tej civilnej veci na Okresnom súde Senica, koľko peňazí do toho dala. Mohol by to vedieť manžel. Konaním obžalovaného sa necíti byť poškodená. Vzhľadom k tomu, že sa svedkyňa v podstatných bodoch odchyľila od svojej skoršej výpovedi z prípravného konania bola jej táto časť prečítaná, pričom svedkyňa v prípravnom konaní (č.l. 130-133 a 208-214) uviedla, že jej nebohý otec mal nejakú vec na OS Senica, týkalo sa to podielových družstevných listov. Keď otec zomrel v roku 2017, tak v rámci dedičského konania to prešlo na ňu, jej brata a mamu. Mama ani brat sa o tieto veci nezaujímajú a nič bližšie o tom nevedia. V spore na OS Senica ich zastupovala JUDr. Alena Arbetová, ale s ňou to nechcela už vôbec riešiť, že skúsia niekoho iného. Chcela peniaze a hovorila, že to aj tak prehrávajú. Nebola s ňou spokojná. Potom v zime 2018, keď ukončila spoluprácu s JUDr. Arbetovou, manžel jej navrhol, či sa nechce poradiť s obžalovaným. Oni sú z Prietržky a obžalovaný tam býva tiež. Nevie, odkiaľ sa poznali s manželom, ale obidvaja chodia do Budvarky v Skalici na pivo. Potom ho stretla v obchode v Prietržke, kde mu povedala ich problém a tak nejak k tomu došlo, že ich začal zastupovať. V januári 2019 bolo konanie na OS Senica, kde ich zastupoval obžalovaný. Na pojednávaní bol obžalovaný s nimi. Potom bol obžalovaný na súde ešte raz, ale bez nich a ešte raz pre rozsudok. Spor vyhrali. Obžalovaný ich zastupuje ešte v jednej veci a to proti JUDr. Alene Arbetovej, ktorá po nich chcela peniaze za právne služby, keď s ňou ukončila spoluprácu. Zastupuje ich na jeho vlastný podnet, takto im to obžalovaný

poradil, že aby neplatili dvakrát za to isté. S obžalovaným podpisovala aj nejaké plnomocenstvo. Vedela o ňom, že je právnik cez manžela. Pokiaľ išlo o odmenu, nič obžalovanému neplatili. Dohodli sa tak, že až sa to všetko skončí, potom sa vyrovnajú. Pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní svedkyňa vypovedala v podstatných bodoch rovnako ako v predchádzajúcej výpovedi. K rozporom na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že na tom čo bolo prečítané nič nechce meniť, ani nič opraviť. Už je to dávno a s odstupom času si už podrobnosti nepamätala.

Svedok D. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným má kamarátsky vzťah, zoznámili sa už dávno. V civilnom konaní vedenom na OS Senica on nebol stranou, ale jeho manželka. Mali tam jednu advokátku, s ktorou neboli spokojní. Oboznámil obžalovaného s dotýčnou vecou a obžalovaný mu povedal, že ten spor sa dá podľa neho vyhrať. Potom bolo pojednávanie, jedno alebo dve, to už si nepamätá a bolo to ukončené v ich prospech. O tej veci sa s obžalovaným rozprávali, obžalovaný mu hovoril, že tomu rozumie, že to je v ich prospech. Zdá sa mu, že spisovali zastupovanie až u advokáta v AK Trokan. Pred tým než spísali plnú moc u advokáta JUDr. Trokana, obžalovaný pre nich, teda ani pre manželku nevykonal žiadne veci. Obžalovaný sa nezúčastnil pojednávaní na OS Senica. Nevie časovo vymedziť, kedy bolo podpísané splnomocnenie u JUDr. Trokana. Nevie ani, či obžalovaný vykonal nejaké podanie vo vzťahu k JUDr. Arbetovej. Pokiaľ išlo o to kto platil náklady v civilnom konaní na OS Senica, tam bola dohoda že za trovy. A potom to išlo JUDr. Trokanovi. Než nastúpil do konania JUDr. Trokan, náklady tam boli, ale nevie, kto to platil. S obžalovaným sa nebavil o nejakej odmene. On nikomu nič nevyplácal, pokiaľ vie, nikto neplatil. Obžalovanému požičal raz peniaze, bolo to okolo 100-150 eur. Konaním obžalovaného sa necíti byť poškodený. Vzhľadom k tomu, že sa svedok v podstatných bodoch odchyľil od svojej skoršej výpovedi z prípravného konania bola mu táto prečítaná, pričom svedok v prípravnom konaní (č.l. 216) uviedol, že nastalo pojednávanie v Senici s JUDr. Arbetovou, ktorá pôvodne zastupovala ženu s jej bratom a jej mamou a oni ukončili s ňou právne zastupovanie a prevzal to obžalovaný. Ten spor on vyhral. Čo sa týka odmeny, to sa dohodli tak, že až sa to všetko ukončí, že sa to všetko vyfakturuje a vyrovná sa to s ním. Obžalovaný mu o sebe nič nehovoril, ani svedok sa o to nezaujímal, ani o ňom veľa nevedel zo súkromia. Bral to ako fakt, že je právnik, ďalej to neriešil. K rozporom svedok uviedol, že boli dohodnutí, pokiaľ ide o odmenu tak ako povedal, teda za trovy. S obžalovaným sa dohodli, že po ukončení sporu, že keď sa to ukončí, sa to vyfakturuje a zaplatí. O prehre sa v podstate ani nebavili, bavili sa o tom, že je to tutovka, že to vyhrajú. Tak, ako vypovedal v prípravnom konaní, to sedí.

Svedok - poškodený Š. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný ich zastupoval v spore ohľadom vodovodnej prípojky sp. zn. 9Cb/7/2018. Mal problém, že im odstavili prívod vody, pýtali sa obžalovaného, či by sa s tým dalo niečo robiť a po oboznámení sa s týmto prípadom povedal, že by sa s tým dalo niečo robiť. Na základe toho sa potom podávali tie rôzne súdne veci. Civilné konanie sa stále odročovalo, tá vec stále nie je skončená. Všetky podania v tejto civilnej veci robil pre neho obžalovaný. Pokiaľ ide o odmenu, toto si dohodli v podstate tak neurčito, nakoľko nevedeli, ako ten prípad skončí. O presnej výške odmeny sa nebavili. Obžalovaný si v určitej fázy vypýtal pôžičku vo výške 4000 eur. Peniaze mu požičal, do dnešného dňa mu ich obžalovaný nevrátil. Pokiaľ ide o odmenu, tak sa bavili, že podľa toho, ako to dopadne alebo nedopadne. Že existuje nejaký cenník úkonov a na záver sa to podľa toho vyhodnotí. Nevie, koľko by chcel, ak by sa spor prehral. Momentálne ho už v tejto civilnej veci zastupuje advokát JUDr. Trokan. Predtým než ho začal obžalovaný zastupovať v tejto veci, kamaráti neboli, nepoznali sa. O pôžičku ho požiadal asi cca 2 mesiace po tom, čo sa zoznámili a začal ich zastupovať. Ak by ho obžalovaný v tejto veci nezastupoval, nepoznal by ho, takže by mu nepožičal. Nedá sa povedať presne, či je spokojný alebo nespokojný s tým čo pre neho obžalovaný urobil, je to také neutrálne. Nevie presne číselne vyjadriť náklady s civilným sporom, boli tam nejaké súdne poplatky, ktoré samozrejme platil zo svojho.

Svedok C. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to začalo tým, keď synovec Denis bol pobitý mestskou políciou, tak sestra H. U. bola podať trestné oznámenie na políciu a táto vec bola vlastne uprataná, že sa nič nestalo. Hľadali pomoc, bol v Prietržke na varení gulášu, kde sa spoznal s obžalovaným, dali sa do reči, porozprával mu o tom, čo sa im stalo, že synovca pobili, nezákonne držali a že by im mohol v tej veci pomôcť. Obžalovaný ho upozornil, že to nebude jednoduché a o peniazoch to bolo tak, že mu musí sestra napísať o čo sa jedná a že od toho sa bude odvíjať cena. Obžalovaného odkázal na sestru, aby sa spojili, aj kontakt si vymenili, keďže to bolo mimo neho, tak ich odkázal na seba. Potom sa mu sestra ozvala, že mu napíše opis toho, čo sa stalo a že obžalovaný jej vyčíslí, koľko by to stálo, nejakú cenovú ponuku, nevie ako to presne nazvať. Potom sa všetci stretli u sestry. Sestra sa rozhodla,

že do toho pôjdu, že využije služby obžalovaného, dohodli sa aj na nejakých peniazoch, že si to budú dávať po nejakých čiastkach. Potom sa podalo trestné oznámenie v mene synovca C. W. na mestskú políciu a potom sa stretali s tým, že vždy keď prišlo nejaké odvolanie z prokuratúry alebo z polície, tak si dávali aký bude postup, ako budú ďalej pokračovať. Sedenia mávali častejšie. Bol u dvoch, čo sestra dávala obžalovanému peniaze. Dvakrát to predanie peňazí bolo u sestry a dvakrát sa mali stretnúť v meste u čoho nebol. Prvýkrát to bolo 500 eur a druhýkrát 250 eur. Potom sestra mala väčšie očakávania, potom už tam boli také tlaky, lebo polícia im stále podrážala nohy, sestra bola z toho nervózna, z toho sa zväčšovalo napätie aj medzi ňou a obžalovaným. Boli tam nejaké problémy zo strany obžalovaného s nejakým zastupovaním z nejakej advokátskej kancelárie, nevyzná sa v tom, nevie bližšie povedať, nevie, či tam bol nejaký problém s razítkom alebo niečo také. Situácia sa potom vyostřila. Sestra už akoby obžalovanému nedôverovala, potom sa to ukončilo. Sestra sa dozvedela, že synovca nemôže zastupovať u súdu, pátralo sa po tom. Začala pátrať, zisťovať, on tiež zisťoval nejaké registračné číslo alebo preukaz k tomu, či môže vlastne zastupovať, tak potom zistila na nejakej internetovej stránke, advokátskej stránke, že obžalovaný nemôže takú činnosť vykonávať, keďže nie je zaregistrovaný. Týmto to vlastne skončilo. Potom sestra, keď zistila, že ho nemôže zastupovať, chcela vrátiť peniaze. Osoba menom D.. H. P. mu nič nehovorí. Nepamätá si presne, či obžalovaný tvrdil o sebe, keď spolupracoval s U., či je advokát alebo advokátsky koncipient, bavili sa, že má nejakú advokátsku prax a že ho tak vo všeobecnosti bude zastupovať. Bol tam spomenutý aj talár, ale už si to presne nepamätá. Nevyzná sa v tom, vo veci obvineného myslí, že nekonal v súvislosti s tým, že nemá kanceláriu alebo niekoho za sebou. Hovoril, že si hľadá advokáta, pod ktorým bude pracovať. Vie, že raz doniesol sestre nejaký papier s nejakým zastúpením, ale potom tam bol nejaký problém, lebo sestra už chcela konať, ale stále sa nedalo, stále sa to odkladalo. Na začiatku hovoril, že pracoval na ministerstve, viac si nespomína. Na to, aby ho mohol zastupovať u súdu, že potrebuje mať za sebou niekoho, ako sa povie s razítkom. Potom stále razítko nebolo, takže potom bol ten problém. Potom chcel ešte nejaké peniaze, ale sestra mu ich už nechcela dať. Potom mu hovoril obžalovaný o zmene zákona, že potom ho už nepotreboval, keď už mal nejakú prax. Vzhľadom k tomu, že sa svedok v podstatných bodoch odchyľil od svojej skoršej výpovedi z prípravného konania bola mu táto prečítaná, pričom svedok v prípravnom konaní (č.l. 155-156) uviedol, že pri prvom stretnutí mu obžalovaný povedal, že pracoval na nejakom ministerstve a že by si chcel tu otvoriť kanceláriu. Pri ďalších stretnutiach spomínal, že má advokáta alebo niečo také, len aby si mohol otvoriť svoju kanceláriu, tak ho potrebuje. Potom vravel, že sa zmenil zákon, že už môže robiť sám za seba. Ale on sa tomu nerozumie, nevie ako to chodí. K rozporom vo svojich výpovediach svedok uviedol, že to sedí tak, ako uviedol v prípravnom konaní. Svedok ďalej uviedol, že JUDr. Elenú Divko pozná. Bavili sa o tom prípade, ktorý sa riešil, to bolo v období, keď sa to už všetko naťahovalo, nebolo razítko, tak sa jej bol opýtať na to. Na upresnenie dodal, že za JUDr. Divko bol ešte aj na samom začiatku, táto však zastupovanie nemohla prevziať kvôli zaneprázdnenosti, preto po tých problémoch čo mali, išiel za ňou znovu, sestra mu tiež hovorila, aby išiel za ňou sa popýtať, čo a ako, aký je postup. Bavili sa o prípade, aj o obžalovanom, že ho nepozná, ale že sa to dá overiť cez nejakú internetovú stránku SAK. Toto sa odohralo až po odovzdaní peňazí obžalovanému. Pýtali sa jej, či môže zastupovať u súdu všeobecne, či môže C. zastupovať celkovo, teda od začiatku až do konca. Ona sa pýtala, či má obžalovaný nejakú kartičku, registračné číslo, či je zapísaný v SAK. Povedal jej, že to nevie a nevie presne, či aj ona sama sa nepozrela. Po návšteve u advokátky JUDr. Divko a po tom, čo si to pozreli na tej internetovej stránke SAK, sa vlastne dozvedeli, že obžalovaný nemôže zastupovať. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že išiel za JUDr. Elenou Divko, aby sa opýtal ako to teda s tým obžalovaným je, pričom mu povedala, že pokiaľ nie je zapísaný v SAK, tak nemôže zastupovať. Ale to bolo až potom, keď sa mu dali všetky tie peniaze.

Svedok O.. R. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že H. U. pozná, raz ju osobne stretol. H.. U., ktorú predtým nepoznal, zdieľala na FB status, bolo to niečo v zmysle, že varuje ostatných pred spoluprácou s obžalovaným. Bolo to ešte niekedy v čase, keď prebiehali bratove súdne spory. Keď si to prečítal, tak p. U. napísal cez messenger, že obžalovaného pozná z tých civilných sporov ohľadom bratovho rozvodu. Boli tam viaceré konania medzi nimi, aj trestné oznámenia. Bola to situácia v rodine, takže vedeli, kto koho zastupuje, kto rieši tieto veci. H.. U. napísal, že obžalovaného pozná, že s ním majú podobné skúsenosti, ako opisovala ona a že v tejto veci ju podporuje a rovnako jej napísal, že majú zlú skúsenosť s tým, že obžalovaný sa vyjadroval podmieňovacím až vyhrážacím spôsobom ich rodine, aj jemu osobne. Že nech si na neho dá pozor a že keď bude potrebovať pomoc, že jej rád pomôže. p. U. na základe konzultácie s jeho bratom, keďže sa jednalo o jeho súdne spory, odovzdal zoznam súdnych pojednávaní a priestupkových konaní, v ktorých obžalovaný zastupoval bratovu exmanželku. Tento zoznam pripravil bratov právny zástupca, on to iba sprostredkoval. Boli tam aj nejaké priestupkové

pojednávania vedené voči jeho osobe. Keď ponúkol p. U. pomoc, ona mu povedala v akej veci ona podávala trestné oznámenie. Povedal jej, že bratov právny zástupca mal podozrenie, že obžalovaný zastupuje exmanželku neoprávnene. Tak jej povedal, že ak jej to pomôže, tak vypýta od právneho zástupcu brata zoznam tých súdnych konaní. Kvôli tomu sa aj osobne stretli s p. U.. Bolo to krátke stretnutie pri káve, kde jej odovzdal ten zoznam. Svedok ďalej uviedol, že prokurátora vidí prvýkrát, nevie ako sa volá.

Svedok D.. H. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný ho kontaktoval v priebehu r. 2018, bol to august - september a chcel u neho pracovať ako koncipient v jeho kancelárii. Rozmýšľal, nakoľko bol advokát, ktorý sa venoval civilnému právu, ale obžalovaného nezamestnal, lebo si to rozmyslel, obžalovaný chcel pôsobiť v Skalici a jemu sa to zdalo nepragmatické kvôli vzdialenosti cca 400 km a nemohol si obžalovaného dovoliť ako provinčný advokát. Obžalovaný mu naznačoval, že by chcel 1000 eur v hrubom. Potom ho obžalovaný ešte kontaktoval v januári 2019, ale to už mal zamestnanú koncipientku. Potom mu obžalovaný vybavil nejakých klientov jedného v Bratislave a jedného v Rožňave a týchto svedok zastupoval, jeden spor vyhral, jeden prehral. Ešte ho obžalovaný poprosil, aby na OS Skalica zastupoval jednu vec ohľadom zdržania sa zásahov nejakého občana, jednalo sa o nejaké príspevky na FB. Potom ho obžalovaný už nekontaktoval, ozval sa až v máji 2020, že bol obvinený, vtedy sa aj stretli. Potom, keď bol v tejto veci vypovedať na polícii, má neustále problémy, invektívy na jeho osobu, podáva na neho trestné oznámenia za nebezpečné vyhrážanie, vyvoláva komunikáciu s nim na whatsapp. Na otázku, či niekedy prisľúbil obžalovanému, že ho zamestná ako advokátskeho koncipienta svedok uviedol, že to bolo vo verbálnej rovine, hovorili o tom, k podpisu zmluvy nedošlo. Na otázku, či to hovorené dosiahlo úroveň prisľúbenia svedok uviedol, že prisľúbenie nie. Debatovali v tej rovine, že ho zamestná, že si to ale musí ešte rozmyslieť. Vtedy ešte nebol rozhodnutý. Navyiac v tom čase obžalovaný o trestnom práve nevedel prakticky nič. To bol tiež jeden z dôvodov, pre ktorý obžalovaného nemohol vziať. Obžalovaný mu hovoril, že keď by u neho pracoval, že by pracoval v Skalici. Nepoveril obžalovaného, aby si zriadil pobočku alebo pracovisko v Skalici. Nepoveril obžalovaného, aby v mene jeho AK uzatváral s klientami dohody - plnomocenstvá. Na otázku či ho obžalovaný požiadal niekedy, aby v mene jeho AK vystavili nejaký doklad svedok uviedol, že si nepamätá, že by ho obžalovaný o to požiadal. Nie. Ani FA ani príjmové doklady nikomu v Skalici nevystavoval. K plnomocenstvu (č.l. 38) sa svedok vyjadril tak, že to nie je jeho vzor. P. W. ho nekontaktoval, takže to nemohol ani podpísať. Nevie, či mu to obžalovaný posielal, možno mu to poslal mailom, nevie. To je trestná vec, čiže on ako advokát nemôže poveriť niekoho, kto nie je ani koncipient, ani advokát, aby konal. Ak by ho p. W. kontaktoval, slušne by ho odmietol, nakoľko trestné právo v tom čase nerobil. Nepoveril obžalovaného, aby toto plnomocenstvo vyhotovil. Obžalovaný chcel nejaké vzory zmlúv, poslal mu vzory nejakých zmlúv. Bežne pošle, keď ho nejakí kolegovia alebo kamaráti oslovia a chcú nejaký vzor, tak im pošle. Na otázku, či zaslal obžalovanému dňa 11.10.2018 o 17:01 z O..J. zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorá sa týka konkrétneho klienta svedok uviedol, že áno, so súhlasom klienta. Uvedené poslal obžalovanému, lebo to obžalovaný chcel, ako aj nejaký iný vzor, keď dopytujú kolegovia, priatelia, tak im ju pošle. K tejto prejednávanej veci to nemá žiadny vzťah. Osobu H. U., ani osobu C. W. nepozná. V Skalici nikoho nepozná. Po tom, čo svedok vypovedal v prípravnom konaní, obžalovaný mu začal vypisovať na whatsapp nezmysly, že je zmrd, boli to invektívy, bolo to emočné. Ku komunikácii na č.l. 871 svedok uviedol, že čo mal robiť, stále mu obžalovaný vypisoval, stále mu pípal mobil, tak mu odpísal ok. V prvom rade pracovná zmluva nevznikla, neprišlo k žiadnemu podpisu, toto je pre neho len dopytovanie sa ohľadom práce. Uvažoval nad tým, ale rozhodol sa obžalovaného nevziať. Obžalovaný mu nepomáhal s jeho advokátskou agendou. Na otázku, či nikdy neexistovala vyslovene dohoda, že bude obžalovaný u neho vykonávať koncipientskú prax svedok uviedol, že nebola ústna dohoda, povedal, že uvidí, možno, porozmýšľa. Nebola ani písomná ani ústna dohoda. Nemôže za to, že obžalovanému zadné kolesá predbehli predné. Svedok doložil komunikáciu medzi ním a obžalovaným zo dňa 11.10. o 13:51 hod. s tým, že k dohode medzi nimi neprišlo a uviedol, že ak by boli s obžalovaným medzi sebou dohodnutí, tak mu predsa obžalovaný nepíše: „Prosím ťa na kolenách. Neodjeď ma a pomôž mi takto. Riadne sa dohodnime bude ok“.

Svedok Q. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vedel od obžalovaného, že je právnikom, obrátil sa na neho v súvislosti so svojou jednou vecou, incidentom a pýtal sa ho na právnu radu. Ohľadom právnej rady ho navštívil behom jedného týždňa od kedy sa to stalo. Navštívil ho viackrát. Dával mu len ústne rady. Obžalovanému požičal peniaze, ktoré mu vrátil.

So súhlasom procesných strán prokurátora a obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, a to E.. E. G. na č.l. 149-152, H. A. na č.l. 182-186, 241-242, D.. G. E. na č.l. 157-159, H. O. na č.l. 160-164, H. P. na č.l. 166-167, D.. Q. P. na č.l. 168-169, E.. I. E. na č.l. 178-181, D.. I. S. na č.l. 187-190 a E.. O. E. na č.l. 191-198.

Svedkyňa E.. E. G., ktorej výpoveď (č.l. 149-152) bola so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedla, že obžalovaný je jej manžel. Nemá vedomosť o poskytovaní právnych služieb, s obžalovaným sa o práci ne baví. Žiadnu úhradu vo výške 250,- eur na účet H. U. na pokyn obžalovaného v mesiacoch február, marec alebo apríl 2019 nerealizovala. Nič jej to nehovorí. Nikdy nemali spoločný účet.

Svedkyňa H. A. ktorej výpoveď (č.l. 182-185) bola so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedla, že obžalovaný ju zastupoval v dvoch veciach v Hodoníne. Jednalo sa o občianskoprávny spor na súde v Hodoníne pod sp.zn. 14C/142/2018 a rovnako ju zastupoval na súde v Hodoníne vo veci sp.zn. 14C/229/2018. Nebola spokojná s právničkou z Hodonína a keďže poznala obžalovaného, tak oslovila neho. Obidve konania sa začínali naraz, niekedy v lete 2018 cez prázdniny. Podpisovali aj plnomocenstvo v obidvoch veciach. Zastupoval ju od začiatku, stále to nie je doriešené. Nevie konkrétne aké podania spravil, lebo toho bolo ozaj veľa. Robil všetky podania pod svojím menom. Aj keď bolo pojednávanie, tak tam bol s ňou prítomný. Odmena nebola nejako vyčíslená, lebo sa dohodli, že až všetko skončí. Nedohodli sa na konkrétnej výške, dohodli sa, že až bude potom, tak si povie. Na benzín mu poslala 100,- eur na jeho účet. On si sám od seba nikdy nič nevyžiadaval. K platbe zo dňa 18.02.2019 vo výške 100,- EUR, ktorú zaslala na účet obžalovaného, uviedla, že to je tá platba na benzín, všeobecne na cestovanie. Nevie prečo je tam v poznámke uvedené „doplatek za právni služby“, ona tam nič také nedávala.

Z výsluchu svedkov D.. G. E., H. O., H. P., D.. Q. P., E.. I. E., D.. I. S. a E.. O. E. (ktorých výpovede boli so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítané) v podstate vyplývajú rovnaké, resp. obdobné skutočnosti a to, že o poskytovaní právnych služieb zo strany obžalovaného nič nevedia, pre nich žiadne právne úkony nerobil, resp. im žiadne právne služby neposkytoval. Všetci svedkovia v podstate zhodne uviedli, že peniaze, ktoré posielali obžalovanému na účet (v roku 2018) boli pôžičkou, jednalo sa o rôzne sumy pôžičiek vo viacerých prípadoch vo výške 40, 50, 200, 300, 500 eur a v dvoch prípadoch dar 50 eur a 100 eur.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj listinné dôkazy tak, ako sú špecifikované v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Jedná sa predovšetkým o jednotlivé právne úkony, ktoré vykonal obžalovaný a ktoré sú špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a to žiadosť o odstránenie prietahu v postupe vyšetrovateľa ČVS: ORP-109/VYS-SI-2018 zo dňa 31.10.2018, sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach adresovaná MsP Skalica zo dňa 2.11.2018, trestné oznámenie adresované Okresnej prokuratúre v Skalici zo dňa 23.11.2018, sťažnosť poškodeného v trestnom konaní ČVS: ORP-339/VYS-SI-2018 zo dňa 14.1.2019, podnet na preskúmanie postupu prokurátora OP v Skalici 1Pn 309/18/2206 zo dňa 28.2.2019, účasť na ústnom pojednávaní na OÚ Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV dňa 11.12.2018 a 13.12.2018, vyjadrenie obvineného k priestupkovej veci vedenej na OÚ Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV zo dňa 12.12.2018, odvolanie proti rozhodnutiu OÚ Senica, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV zo dňa 30.1.2019. Ďalej v prípade J. U. v civilnom konaní vedenom na OS Skalica sp. zn. 2PPom/2/2017 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.11.2017, odvolanie proti uzneseniu č. 2PPom/2/2017-28 zo dňa 01.12.2017, vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu č. 2PPom/2/2017-28 zo dňa 14.12.2017, doplnenie návrhu na nariadenie NO zo dňa 28.2.2018, vyjadrenie k dodatku k vyjadreniu k odvolaniu zo dňa 7.3.2018, odvolanie proti uzneseniu OS Skalica sp. zn. 2PPom/2/2017-243 zo dňa 14.3.2018, nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.3.2018, vyjadrenie k podaniu kolízneho opatrovníka a otca mal. zo dňa 19.4.2018, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.9.2018. Ďalej v civilnom konaní vedenom na OS Skalica sp. zn. 8P/26/2018 vyjadrenie k návrhu na úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu zo dňa 22.3.2018, účasť na pojednávaní na OS Skalica dňa 4.7.2018, odvolanie proti rozsudku OS Skalica sp. zn. 8P/26/2018-171 zo dňa 3.8.2018, vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 22.8.2018, vyjadrenie k návrhu otca mal. na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.9.2018, vyjadrenie odvolateľky k vyjadreniu druhej strany zo dňa 24.9.2018, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého zo dňa 2.11.2018. Ďalej v civilnom konaní vedenom na

OS Skalici sp. zn. 8P/189/2017 nazretie do súdneho spisu dňa 30.1.2018, vyjadrenie k návrhu zo dňa 31.1.2018, vyjadrenie k vyjadreniu otca mal. zo dňa 23.3.2018, účasť na pojednávaní dňa 28.3.2018, návrhy na vykonanie ďalších dôkazov zo dňa 4.4.2018, nazretie do súdneho spisu dňa 6.4.2018, účasť na pojednávaní dňa 13.6.2018, vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 19.6.2018, nazretie do súdneho spisu dňa 22.8.2018, oznámenie k predvolaniu na znaleckú psychologickú diagnostiku zo dňa 23.8.2018, vyjadrenie o okolnostiach podstatných pre rozhodnutie vo veci zo dňa 30.8.2018, vyjadrenie o okolnostiach podstatných pre rozhodnutie vo veci zo dňa 4.9.2018, účasť na pojednávaní dňa 12.9.2018, žiadosť o vyhotovenie kópie zvukového záznamu zo dňa 18.9.2018, nazretie do súdneho spisu dňa 19.9.2018, vyjadrenie vo veci mal. J. U. - imaginárne dieťa zo dňa 26.9.2018, vyjadrenie zo dňa 15.11.2018, nazretie do súdneho spisu dňa 7.12.2018, vyjadrenie k okolnostiam počas faktickej starostlivosti matky mal. o mal. J. zo dňa 17.12.2018, nazretie do súdneho spisu zo dňa 20.12.2018, vyhlásenie k príjmu druhého manžela zo dňa 28.3.2019, účasť na pojednávaní dňa 29.03.2019. Ďalej v prípade E. T. a spol. v civilnom konaní vedenom na OS Senica sp. zn. 7C/135/2014 odvolanie splnomocnenia a žiadosť o odovzdanie dokladov adresované JUDr. Alene Arbetovej zo dňa 15.12.2018, účasť na pojednávaní dňa 8.1.2019, vyjadrenie k veci zo dňa 15.1.2019, účasť na pojednávaní dňa 07.02.2019 a dňa 07.03.2019. Ďalej v civilnom konaní vedenom na OS Senica sp. zn. 11C/77/2018 odpor proti platobnému rozkazu č. 11C/77/2018-18 zo dňa 7.3.2019. Ďalej v prípade Š. C. ako konateľa spoločnosti ODEVA Fashion s.r.o. a spoločnosti D&S s.r.o. žiadosť o súčinnosť adresovanú Bratislavskej vodárenskej spoločnosti zo dňa 19.07.2018, v civilnom konaní vedenom na OS Skalica sp. zn. 9Cb/7/2018, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 15.8.2018, odvolanie proti uzneseniu č. 9Cb/7/2018-64 zo dňa 13.9.2018.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ďalšie listinné dôkazy tak, ako sú špecifikované v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Ide predovšetkým o elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou H. U. na č.l. 41-54, 72-86, 95-98, 128, 602, 698, 705, status na FB na č.l. 798, elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkom D.. H. P. na č.l. 69-71, 651-653, 658-661, 777, 871, 918-920, 926, 944-957, elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkyňou J. U. na č.l. 646-647, elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkom C. W. a foto na č.l. 669-670, 904-911 a elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkom D. T. na č.l. 676-678.

Uznesením Okresného súdu Senica č.k. 7C/135/2014-323 zo dňa 21.9.2020 bolo žalovaným E. T., A. B. a E. B. priznaná náhrada trov prvostupňového konania vo výške 1.789,61 eur a náhrada trov odvolacieho konania vo výške 442,04 eur. Z oznámenia obžalovaného adresovaného Okresnému súdu Senica zo dňa 29.5.2020 vo veci 7C/135/2014 vyplýva, že na výzvu súdu oznámil, že nežiada priznať náhradu trov v súvislosti s ním vykonanými úkonmi, žiadna náhrada trov za jeho úkony mu nepatrí. Žalovaných zastupoval ako civilný zástupca.

Z plnomocenstva (č.l. 38, 39) vyplýva, že dňa 8.11.2018 bolo vystavené plnomocenstvo, kde ako splnomocniteľ je uvedený C. W., ktorý splnomocňuje advokátsku kanceláriu LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., Tehelná 11, Rožňava, v mene spoločnosti : D.. H. P., konateľ a advokát zapísaný v zozname SAK pod č. 6265 na zastupovanie v trestnej veci vedenej na ORPZ v Skalici, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP- 263/VYS-Si.2018 v celom konaní neobmedzene. Plnomocenstvo je na strane splnomocniteľa C. W. podpísané. Na strane LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., D.. H. P., konateľ a advokát podpis absentuje.

Z písomného vyjadrenia Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný v zozname advokátskych koncipientov v období od 1.4.2019 do 29.2.2020 u advokáta E.. O.. D. Q.. Inú právnu prax obžalovaného komora neeviduje.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava vyplýva, že obžalovaný je od 1.4.2019 zamestnaný u D. Q.. Naposledy zamestnaný na Ministerstve dopravy a výstavby Slovenskej republiky, kde bol zamestnaný do 31.03.2017. V období od 1.4.2017 do 31.3.2019 nebol evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný je od 1.4.2019 zamestnaný u D. Q., od 26.4.2021 v Agrocambio s.r.o. a od 21.7.2021 bh klima s.r.o.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava vyplýva, že obžalovaný bol v období od 1.4.2017 do 23.08.2018 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený z dôvodu nespôlupráce.

Z výpisu z účtu obžalovaného vyplýva, že k decembru 2017 mal nulový stav na účte a ku koncu marca 2019 mal mínusový stav na jeho účte.

Z výpisu z účtu manželky obžalovaného vyplýva, že dňa 15.3.2019 bola realizovaná platba v sume 250,- Eur na účet H. U..

Strany (prokurátor ani obžalovaný) nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a preto súd rešpektujúc prejavenu vôľu strán vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd teda po vykonanom dokazovaní, rešpektujúc zásadu kontradiktórneho konania, vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k záveru, že skutky, tak ako sú uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia sa stali, že ich spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Obžalovaný sa cíti byť nevinný, spáchanie skutkov poprel, no prokurátorovi sa podarilo preukázať pred súdom jeho vinu na základe vyššie uvedených priamych i nepriamych dôkazov, ktoré dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov, ktoré umožňujú vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutky kladené mu obžalobou za vinu.

Ku skutku v bode 1 (podvod)

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 14 odsek 3 Tr. zák. trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel dobrovoľne

- upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, alebo
- urobil o pokuse trestného činu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, sa mohlo ešte odstrániť; vojak môže toto oznámenie urobiť aj svojmu nadriadenému alebo služobnému orgánu a osoba vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby aj príslušníkovi Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Podľa § 36 ods. 1 Trestného poriadku obhajcom môže byť len advokát.

Podľa § 36 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku pri úkonoch trestného konania sa môže dať obhajca zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí v konaní pred súdom, ak ide o konanie o prečine.

Objektívna stránka trestného činu predpokladá existenciu páchatela, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatela alebo inej osoby na strane druhej. Omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných i budúcich, podstatné je, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. Uvedením do omylu sa potom rozumie aktívne konanie páchatela, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezohoduje s objektívnou realitou. Za uvedenie do omylu možno považovať aj konanie páchatela, ktorý k tomu, aby seba neoprávnene obohatil zámerne vytvára

situáciu, keď u osoby uvádzanej do omylu vyvoláva pocit dôvery, pričom následná majetková dispozícia, ktorou sa páchatel' na úkor iného obohatil má základ v takto vybudovanej falošnej dôvere.

Súd na základe vyššie popísaného vykonaného dokazovania, a to predovšetkým výpoveďami svedkyne poškodenej H. U. a svedkov C. W. a D.. H. P., ktorých výpovede v podstatných bodoch podporujú výpoveď a verziu poškodenej H. U., ale tiež listinnými dôkazmi, ktoré sú v dobrom súlade s výpoveďami uvedených svedkov a to predovšetkým fiktívnym plnomocenstvom, elektronickou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenou H. U. a medzi obžalovaným a svedkom D.. H. P., písomným vyjadrením Slovenskej advokátskej komory, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava a výpisom z účtu obžalovaného a jeho manželky mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré mu je obžalobou kladené za vinu a ktoré je popísané v skutkovej vete pod bodom 1 výroku tohto rozhodnutia, pričom uvedeným konaním sa obžalovaný dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku poškodenej H. U. seba obohatiť tým, že ju uviedol do omylu a spôsobil tak na jej majetku malú škodu.

Obžalovaný v období, ktoré mu je kladené za vinu v bode 1, teda od 30.10.2018 do 1.2.2019 nebol advokátom, nebol ani advokátskym koncipientom, čo mal súd preukázané správou Slovenskej advokátskej komory (ďalej len ako „SAK“) z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zapísaný ako advokátsky koncipient až od 1.4.2019. Obžalovaný bol v rozhodnom čase od 30.10.2018 do 1.2.2019 nezamestnaný.

Obžalovaný sa bránil tým, že trestného činu podvodu sa nedopustil, poškodenú H. U. do žiadneho omylu neuvádzal, naopak vysvetľoval jej všetko okolo svojej osoby, že jej syna ako obvineného v trestnom konaní nemôže zastupovať (obhajovať).

Obžaloba (prokurátor) však preukázala v konaní, že obžalovaný si postupne vytváral pred poškodenou H. U. falošnú dôveru, ktorá spočívala v tom, že bol oprávnený poskytovať právne služby za odplatu tým, že najskôr od poškodenej vyžadoval a prijímal peniaze za právne zastupovanie jej syna C. W. ako poškodenej v inom trestnom konaní vedenom na OR PZ Skalica, OKP Skalica a ako obvineného v priestupkovom konaní vedenom na OÚ Senica, OVVS č.OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV. Súd len poznamenáva, že medzi stranami nie je spor v tom, že obžalovaný naozaj prijal v týchto iných konaniach, od poškodenej H. U. za zastupovanie jej syna postupne sumu 500,- eur, 250,- eur (zinkasovanú na dva krát po 230,- eur a 20,- eur) a sumu 250,- eur. Obžalovaný ďalej poškodenej tvrdil, že od peňazí, ktoré od nej skôr prijal za právne zastupovanie jej syna C. W. ako poškodenej v trestnom konaní a ako obvineného v priestupkovom konaní vystaví riadny doklad, ktorý pôjde od jeho kolegu - advokáta D.. H. P., čo bolo preukázané výpoveďou poškodenej. Tento sa hneď od začiatku mal vyjadrovať pred poškodenou, že sa na veci pozrie s kolegami. Obžalovaný dokonca poškodenej ešte aj dňa 23.2.2019 (čo už bolo dokonca po spáchaní skutku) v sms správe (č.l. 48 p.v.) tvrdil, že sa nezhodol s kolegom a mení advokátsku kanceláriu. Uvedená skutočnosť, sa však nezakladala na pravde, keďže obžalovaný nebol nikdy kolegom advokáta D.. H. P. Obžalovaný nebol nikdy advokátom, nebol nikdy ani advokátskym koncipientom advokáta D.. H. P., nebol ani jeho radovým zamestnancom, teda nebol jeho kolegom. Obžalovaný ďalej poškodenej tvrdil a to sms správou zo dňa 6.11.2018 čas 16:01, že dal nachystať účtovný doklad na sumu 750,- eur (č.l.42), ktorá predstavovala doposiaľ ním prevzatú sumu za zastupovanie jej syna C. W. ako poškodenej v trestnom konaní a ako obvineného v priestupkovom konaní. Dňa 1.2.2019 v sms správe uvádzal obžalovaný poškodenej, že celá suma 1500,- eur bude na jednej faktúre, to sa bude vymáhať od Ministerstva spravodlivosti, to bude bonus od neho. Tiež samotný obžalovaný uviedol, že sľuboval poškodenej, že jej vystaví faktúru na všetky prevzaté peniaze, pričom doklad mal vystaviť advokát D.. P., s ktorým v tom čase spolupracoval. Obžalovaný bol však nezamestnaný a teda nemohol zabezpečiť akýkoľvek legálny daňový doklad. Obžalovaný v tom čase nepracoval pre žiadnu advokátsku kanceláriu, bol nezamestnaný a teda musel vedieť, že za poskytnuté právne služby nemôže vystaviť riadny doklad, žiadny daňový doklad, žiadnu faktúru. Používaním týchto pojmov ako účtovný doklad, faktúra u poškodenej vytváral mylnú predstavu, že jeho činnosť je legálna a súladná s platným právnym stavom, resp. regulovaná a že poskytnutie finančných prostriedkov z jej strany bude riadne zdokladované. Na tomto mieste súd aj okrajovo poznamenáva, že v tejto súvislosti bola poškodená rovnako uvádzaná do omylu, že túto sumu za poskytnuté právne služby v sume 1500,- eur v prípade oslobodenia jej následne vymôže od štátu, čo však nemohlo byť pravdou, nakoľko nikdy nemohol k týmto poskytnutým právnym službám vystaviť riadny daňový doklad, napokon

ani nie všetky peniaze boli poskytnuté v súvislosti s trestným konaním, kde bol C. W. obvineným. Obžalovaný ďalej poškodenej tvrdil že si zháňa a vybavuje kanceláriu v Skalici, čím vzbudzoval u nej dojem, že ide o kanceláriu, v ktorej má pôsobiť ako osoba oprávnená poskytovať odplatné právne služby. Uvedené bolo preukázané výpoveďou poškodenej, ale aj elektronickou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenu. Obžalovaný dňa 27.11.2018 písal poškodenej, či by nebolo možné urobiť nejakú úhradu zo zostávajúcej dohodnutej sumy 750 teraz, keď si dáva dokopy kanceláriu v Skalici by mu to pomohlo. Obžalovaný tiež vyhotovil a poškodenej predložil fiktívne plnomocenstvo (č.l.38) pre jej syna C. W., a to na spoločnosť LEGAL IURIS - advokátsku kanceláriu, s.r.o. so sídlom Tehelná 11, 048 01 Rožňava v mene advokáta D.. H. P., na zastupovanie v trestnej veci vedenej na ORPZ v Skalici, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP- 263/VYS-SI-2018 v celom konaní neobmedzene. Obžalovaný však pre túto advokátsku kanceláriu nikdy nepracoval, nebol v tejto advokátskej kancelárii ako advokátsky koncipient, ani len jej radovým zamestnancom.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že s advokátom D.. H. P. mal ústnu dohodu, že bude u neho zamestnaný ako advokátsky koncipient, pričom sa tak mali ústne dohodnúť dňa 11.10.2018. Všetko robil pre prípad začatia výkonu koncipientúry u advokáta D.. H. P.. Obžalovaný sa ďalej bránil aj tým, že s advokátom D.. H. P. riešil prebratie obhajoby v prípade syna poškodenej H. U. a preto na základe dohody s advokátom D.. H. P. pripravil návrh splnomocnenia, s čím advokát D.. H. P. súhlasil. Komunikoval s ním, či prevezme obhajobu v danej veci s tým, že fakticky obhajobu vykoná obžalovaný ako koncipient, keďže sa jednalo o prečin. Na zriadenie kancelárie od advokáta D.. H. P. poverenie nepotreboval, právnik musí niekde písať a vytlačiť si to. Obžalovaný sa bránil že účtovný doklad na sumu 750,- eur dal nachystať na advokáta D.. H. P., povedal mu, že ho poškodená vyplatila, nech nachystá doklad, s čím advokát D.. H. P. tiež súhlasil.

Obrana obžalovaného je však vyvrátená výpoveďou svedka D.. H. P., ktorý nepotvrdil obranu obžalovaného, naopak priam ju vyvrátil. Svedok D.. H. P. uviedol, že obžalovaný ho kontaktoval v priebehu august - september 2018 a chcel u neho pracovať ako advokátsky koncipient, rozmýšľal o tom, ale obžalovaného nezamestnal. Potom ho obžalovaný ešte kontaktoval v januári 2019, ale to už mal zamestnanú koncipientku. Hovorili o tom, k podpisu zmluvy nedošlo, prísľúbenie svedok poprel, povedal, že to bolo vo verbálnej rovine. Debatovali v tej rovine, že ho zamestná, že si to ale musí ešte rozmyslieť. Vtedy ešte nebol rozhodnutý. Svedok teda poprel dohodu s obžalovaným, pričom na podporu svojho tvrdenia o tom, že neboli medzi sebou obžalovaný a svedok dohodnutí predložil aj komunikáciu medzi nimi zo dňa 11.10.2018 čas 13.51 hod. (č.l. 926 a 957) s tým, že ak by boli medzi sebou dohodnutí, tak mu predsa obžalovaný nepíše a neprosí ho na kolenách o pomoc. Tiež z sms komunikácie zo dňa 11.10.2018 čas 12:04 (č.l. 955) vyplýva, že svedok odmietol zobrať obžalovaného za koncipienta. Z elektronickej komunikácie medzi nimi zo dňa 10.10.2018 a 11.10.2018 (č.l. 954-957) je zrejmé, že obžalovaný tlačil na svedka, svedok sa vyhýbal stretnutiu, odpisoval mu len veľmi stroho a odmietavo, nechcel ho zobrať za koncipienta. Obžalovaný sa bránil tým, že vycestoval za svedkom do Rožňavy, svedok sa s ním odmietal stretnúť, vyhlasoval, že ho nemôže zobrať za koncipienta, napokon sa však stretli, vysvetlili si veci a dohodli sa. Na podporu svojho tvrdenia zase obžalovaný predložil komunikáciu zo svedkom zo dňa 12.10.2018 čas 16.35 hod. (č.l. 871), na ktorú svedok odpísal ok. Svedok pri výsluchu odmietol, že by bol s obžalovaným dohodnutý, k uvedenej komunikácii uviedol, že pre neho to bolo len dopytovanie sa ohľadom práce, stále mu obžalovaný vypisoval, stále mu pípal mobil, čo mal robiť, tak odpísal ok. Pracovná zmluva nevznikla, neprišlo k žiadnemu podpisu. Uvažoval nad tým, ale rozhodol sa obžalovaného nevziať. Svedok uviedol, že nebola ústna dohoda o tom, že bude obžalovaný u neho vykonávať koncipientskú prax, povedal, že uvidí, možno, porozmýšľa. Nebola ani písomná ani ústna dohoda. Nemôže za to, že obžalovanému zadné kolesá predbehli predné. Svedok ďalej vyvrátil obranu obžalovaného, keď uviedol, že nepoveril obžalovaného, aby v mene jeho advokátskej kancelárie uzatváral s klientami dohody, plnomocenstvá. Obžalovaného nepoveril, aby si zriadil pobočku alebo pracovisko v Skalici.

Svedok nielenže poprel dohodu s obžalovaným, ale vyvrátil aj obranu obžalovaného, že by súhlasil s prevzatím obhajoby v prípade syna poškodenej H. U., nakoľko svedok o tomto prípade ani len nevedel. Svedok poprel, že by vystavil nejaký doklad v mene jeho advokátskej kancelárie, nepamätá si, že by ho obžalovaný o to požiadal, žiadne faktúry ani príjmové doklady nikomu v Skalici nevystavoval. Svedok uviedol, že v Skalici vôbec nikoho ani nepozná. Osobu H. U., ani osobu C. W. nepozná. Fiktívne plnomocenstvo (č.l. 38) nie je ani jeho vzorom, ani ho nepodpísal. Nepoveril obžalovaného, aby toto plnomocenstvo vyhotovil. Svedok tiež uviedol, že pokiaľ niekedy poslal nejaký vzor zmlúv alebo zmluvy

o poskytovaní právnych služieb obžalovanému, učinil tak preto, lebo ho o to požiadal, rovnako tak postupuje aj keď ho požiadajú kamaráti alebo kolegovia o nejaký vzor tak im ho pošle. K prejednávanej trestnej veci syna poškodenej to ale nemalo žiadny vzťah.

V tomto smere bola teda vyvrátená aj obrana obžalovaného, že by zabezpečoval, resp. sprostredkoval pre syna poškodenej obhajcu (obhajobu). Napokon na takomto niečom s poškodenou ani neboli dohodnutí. Poškodená bola v tom, že obžalovaný je oprávnený poskytovať právne služby za odplatu a zastupovať jej syna ako obvineného v trestnom konaní. Poškodená ani len nevedela, že by obžalovaný sám nemohol jej syna obvineného v trestnej veci zastupovať, resp. obhajovať. Poškodená nevedela aký je rozdiel medzi právnikom a advokátom.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného, ani prípadná predbežná ústna dohoda medzi obžalovaným a svedkom advokátom D.. H. P. by neoprávňovala obžalovaného konať spôsobom, ktorým konal. Ani odplata z takto poskytnutých právnych služieb by nikdy nemohla byť riadne zaúčtovaná do akejkoľvek advokátskej kancelárie, nakoľko nešlo o služby poskytnuté advokátom.

Obžaloba (prokurátor) preukázala v konaní a to výpoveďou svedkyne poškodenej H. U., ako aj sms správami, že obžalovaný po vyššie uvedenom konaní si vyžiadal od poškodenej sumu 500,- eur, ktoré mali predstavovať oproti už skôr vyplateným 1000,- eur doplatok práve za zastupovanie jej syna v trestnom konaní, kde bol obvineným. Poškodená pri výsluchu potvrdila, že obžalovaný chcel sumu 500,- eur práve v trestnej veci, kde bol jej syn obvinený. Poškodená uviedla, že obžalovaný jej povedal, že mu dá 1500,- eur, 500,- eur bude za druhú vec, kde je syn obvinený. Ona mu povedala, že mu 500,- eur nedá, že mu môže dať 250,- eur, ktoré mu aj dala. Pokiaľ išlo o čiastku sumu 1500 eur, z toho 1000 eur bolo vo veci, kde bol syn poškodený a 500 eur chcel, kde bol syn obvinený, ale z týchto 500 eur mu vyplatila len 250 eur, ktoré jej potom vrátil. Výpoveď poškodenej je potvrdená aj sms správami medzi ňou a obžalovaným zo dňa 1.2.2019 (č.l. 46) pričom z tejto komunikácie je vyvoditeľné, že obžalovaný ju žiadal o poskytnutie časti zvyšku, za čo by bol vďačný a celú sumu by dal na faktúru k druhej veci, celá suma 1500,- eur by bola na jednej faktúre. Poškodená mu oznámila, že je pred výplatou, naraz je to moc, potom mu napísala, že pôjde do bankomatu a dá mu 250,- eur a budúci mesiac mu dá 250,- eur, čo nijako nenamietal, naopak poďakoval sa, pričom toho istého dňa 1.2.2019 obžalovaný potvrdil poškodenej sms správou prijatie týchto peňazí. Napokon aj obžalovaný uviedol, že si dohodli odmenu vo výške 500,- eur vo veci zastupovania, kde bol C. W. obvineným, teda predsa len, ak by ju nežiadal, ak by nechcel od poškodenej prijať 500,- eur (ku ktorým úmysel obohatiť sa smeroval), tak by sa na nej ako uvádza nedohodol. Z vyššie uvedených dôkazov je teda zrejmé, že obžalovaný si vyžiadal od poškodenej sumu 500,- eur, ktoré sa týkali práve zastupovania jej syna C. W. v trestnej veci, kde bol obvineným, pričom poškodená mu oznámila, že je pred výplatou, zdalo sa jej to naraz veľa, a tak mu ešte v ten istý deň 1.2.2019 poškodená vyplatila sumu 250,-eur s tým, že zvyšok 250,- eur mu vyplatí budúci mesiac. Ak obžalovaný vykoná celú objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podvodu, no napriek tomu ním sledovaný následok napriek vôli obžalovaného nenastane, nezbavuje ho to trestnej zodpovednosti za pokus takého trestného činu.

Z výpovede poškodenej vyplýva, že táto nevedela, že obžalovaný nemôže sám jej syna obvineného v trestnom konaní zastupovať. Poškodená nepoznala rozdiel medzi právnikom a advokátom. Nevedela, že obžalovaný nie je zapísaný v SAK, stále mu dávala peniaze. Nevedela ani, že obžalovaný bol nezamestnaný. Obžalovaný im nepovedal, že nemôže syna zastupovať vo veci, kde bol obvineným. Nevie prečo jej to obžalovaný nepovedal na rovinu, že syna nemôže zastupovať. Svedkyňa poškodená sa dozvedela o tom, že obžalovaný nemôže zastupovať jej syna ako obvineného v trestnej veci až niekedy v marci 2019 od jej brata C. W., ktorý jej oznámil, aby si vypýtala od obžalovaného preukaz advokáta, a tak k tomu došli. Oznámili mu, že už pre nich nemusí nič robiť. Výpoveď poškodenej je potvrdená aj výpoveďou svedka C. W., ktorý uviedol, že po vyplatení peňazí obžalovanému, navštívil advokátku JUDr. Eleny Divko, ktorej sa bol spýtať ako to teda je s obžalovaným, či môže zastupovať Denisa. Ona sa ho pýtala, či má obžalovaný nejakú kartičku, registračné číslo, či je zapísaný v SAK. Povedala mu, že pokiaľ nie je zapísaný v SAK, tak nemôže zastupovať. Po návšteve u advokátky JUDr. Eleny Divko a po tom, čo si to pozreli na tej internetovej stránke SAK, sa vlastne dozvedeli, že obžalovaný nemôže zastupovať, čo však bolo až po tom, čo obžalovanému peniaze vyplatili.

Na tomto mieste súd zároveň opakuje, že obžalovaný sa bránil tým, že poškodenú H. U. do žiadneho omylu neuvádzal, nakoľko jej vyčerpávajúco vysvetľoval všetko okolo svojej osoby, že jej syna nemôže

v trestnom konaní zastupovať (obhajovať), pričom na podporu svojej obrany poukazoval na viaceré sms správy z februára a marca 2019, avšak tieto sa týkali už obdobia po spáchaní skutku v bode 1, teda po ukončenom pokuse trestného činu podvodu (po dátume 1.2.2019). Tu je potrebné si všimnúť nielen čas (kedy) jej to naozaj vysvetlil, ale aj či (ako) jej to bolo vysvetlené. Z sms komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou vyplýva, že obžalovaný správou zo dňa 23.2.2019 (pozn. čo bolo už po ukončenom pokuse) tvrdil poškodenej, že plnú moc nebude vedieť, má s tým malý problém, nezhodol sa s kolegom a mení advokátsku kanceláriu. Na čo poškodená reagovala prekvapene s otázkou, odkedy to vedel, keďže pred mesiacom mu dala peniaze. Mohli by sme pripustiť, že poškodená tu mohla začať chápať, že nemôže jej syna zastupovať ako obvineného v trestnom konaní. Tu skutočne odhliadnuc od toho, že to bolo už po ukončenom pokuse trestného činu podvodu, sa ale opäť použil klamlivý termín kolega a zmena advokátskej kancelárie. Uvedené rozhodne nemožno považovať za riadne vysvetlenie poškodenej, že nemôže obhajovať jej syna, naopak bolo to zmätočné vysvetlenie. Aká zmena, keď pre žiadnu advokátsku kanceláriu nepracoval. Tu je skutočne potrebné poznamenať, že ak by naozaj mal záujem obžalovaný, aby poškodená pochopila rozdiel medzi právnikom a advokátom, resp. aby pochopila, že nemôže jej syna zastupovať ako obvineného v trestnom konaní, stačilo jednoduché vysvetlenie (napr. v podobe nie som advokát, nie som advokátsky koncipient, nie som zapísaný v SAK a teda nemôžem zastupovať obvineného v trestnom konaní alebo som nezamestnaný, čokoľvek z toho, určite by to poškodená pochopila), ktoré sa však poškodenej nedostavilo. Napokon takéhoto vysvetlenia sa im dostavilo až od advokátky JUDr. Eleny Divko, ktorá im povedala, že pokiaľ nie je zapísaný v SAK nemôže ich syna zastupovať, čo hneď pochopili. Z následnej elektronickej komunikácie tak, ako aj vypovedala poškodená H. U., čo potvrdil aj svedok C. W. bolo zjavné, že táto stratila dôveru k obžalovanému, ich komunikácia sa už niesla v konfrontačnom duchu a sms správou (č.l. 50-51) dňa 6.3.2019 žiadala obžalovaného vrátiť peniaze, dňa 7.3.2019 požiadala opäť obžalovaného niekoľkokrát o vrátenie peňazí a všetkých papierov, vznikol medzi nimi konflikt ohľadom výšky vrátenia finančných prostriedkov, potom dňa 8.3.2019 opäť žiadala obžalovaného o vrátenie peňazí, kde mu oznámila aj číslo účtu, dňa 10.3.2019 opäť žiadala vrátiť peniaze, dňa 13.3.2019 obžalovaného upozorňovala, že peniaze neprišli, dňa 14.3.2019 obžalovaný uviedol poškodenej, že jeho manželka peniaze posielala, že sú na ceste, dňa 15.3.2019 poškodená upozorňovala obžalovaného, že sa vyhyba vráteniu peňazí a že to bude musieť riešiť inak, načo jej obžalovaný uviedol, že hneď po práci jej manželka peniaze posielala. Z výpisu z účtu manželky obžalovaného vyplýva, že dňa 15.3.2019 bola odoslaná platba 250,- eur na účet poškodenej H. U., čo poškodená sms správou zo dňa 16.3.2019 potvrdila. V konfliktnnej komunikácii potom pokračovali ďalej.

Obžaloba (prokurátor) teda preukázala, že obžalovaný tvrdil poškodenej veci, ktoré objektívne nemohol splniť a v súlade s platným právnym stavom zrealizovať. Obžaloba preukázala pred súdom, že obžalovaný predstieral skutočnosti, ktoré neboli v zhode so skutočným stavom vecí a ktoré smerovali k vytvoreniu si dôvery u poškodenej v podobe oprávnenosti poskytovania odplatných právnych služieb, resp. zastupovania jej syna ako obvineného v trestnom konaní, pričom následná majetková dispozícia, ktorou sa obžalovaný na úkor poškodenej obohatil, resp. mal úmysel sa obohatiť, mala základ v takto vybudovanej falošnej dôvere. Vyššie uvedené predstierané skutočnosti mali vplyv na vykonanie majetkovej dispozície poškodenou H. U.. Vyššie uvedeným konaním obžalovaného prokurátor preukázal podvodný úmysel a podvodné konanie voči poškodenej.

Súd na tomto mieste zároveň uvádza a stotožňuje sa s názorom obžaloby, že konanie obžalovaného popísaného v bode 1 skutku na rozdiel od bodu 2 skutku je potrebné posudzovať ako trestný čin podvodu. Kým samotné zastupovanie v civilnom, či správnom konaní osobou bez patričného oprávnenia (tzv. všeobecným zástupcom), ale aj zastupovanie poškodeného v trestnom konaní je možné (nesmie sa však tak diať sústavne a odplatne, keďže potom nastupuje trestnoprávna rovina), zastupovanie obvineného v trestnom konaní takouto osobou je absolútne vylúčené (za žiadnych okolností ho nemohol zastupovať ako obvineného v trestnom konaní). Súd sa teda stotožňuje s názorom obžaloby, že rozhodným pre rozlíšenie medzi týmito právnymi kvalifikáciami bolo konanie obžalovaného, keď si vyžiadaval od poškodenej H. U.P. 500,-eur práve za zastupovanie jej syna v trestnej veci, kde bol jej syn obvinený. Obžalovaný však nemohol v tom čase splniť svoj záväzok spočívajúci v zastupovaní obvineného C. W. v trestnom konaní. S poukazom na § 36 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obhajcom môže byť len advokát, pričom tento sa pri úkonoch trestného konania môže dať zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí. Ako už bolo vyššie odôvodnené, v tom čase, obžalovaný nebol advokátom, nebol dokonca ani len advokátskym koncipientom. Zastupovanie obvineného C. W.F. v trestnom konaní zo strany obžalovaného teda nebolo v žiadnom prípade možné, a to dokonca ani ako

zastupovanie jednorazové či bezodplatné. Obžalovaný (na rozdiel od poškodenej) vedel, že nemôže zastupovať v trestnom konaní osobu obvineného, napriek tomu konal tak, ako je vyššie popísané.

Obžaloba tiež správne kvalifikovala konanie obžalovaného pod bodom 1 ako pokus trestného činu podvodu s poukazom na ustanovenie § 14 Trestného zákona. Z hľadiska následku pokiaľ páchatel na podklade ním vyvolaného alebo už skôr existujúceho omylu žiada od tretej osoby vykonanie majetkovej dispozície vo výške prevyšujúcej aspoň sumu 266,- eur, ktorá má smerovať k obohateniu páchatela alebo inej osoby, no napriek tomu, vykonanie takejto majetkovej dispozície nenastane alebo nastane v menšom rozsahu než si páchatel želal, posudzuje sa takéto konanie ako pokus trestného činu podvodu.

Ak páchatel vykonal celú objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podvodu, no napriek tomu ním sledovaný následok napriek vôli páchatela nenastal, nezbavuje ho to trestnej zodpovednosti za pokus takého trestného činu.

Obžalovaný ku dňu 1.2.2019 vykonal všetko čo bolo v jeho možnostiach, aby spôsobil ním zamýšľaný následok a to obohatenie sa o sumu 500,- eur ako odmenu za zastupovanie syna poškodenej ako obvineného v trestnom konaní. Obžalovaný vykonal všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby k dokonaniu trestného činu podvodu (vrátane vzniku následku) došlo. To či škoda naozaj vznikne záležalo výlučne už len od poškodenej, ktorá, keďže sa jej to zdalo naraz veľa a mala pred výplatou, tak obžalovanému toho istého dňa 1.2.2019 vyplatila len sumu 250,-eur s tým, že zvyšok 250,- eur mu vyplatí budúci mesiac. Samotná skutočnosť, že poškodená mu čiastku 500,- eur nevyplatila naraz, ale rozhodla sa uvedenú sumu rozdeliť na polovicu bolo rozhodnutie poškodenej nezávislé na vôli obžalovaného. Z jeho strany išlo o okolnosť náhodnú. Teda obžalovaný vykonal všetko potrebné na spáchanie daného trestného činu, ale pre okolnosti na jeho vôli nezávislé k jeho dokonaniu nedošlo (ukončený pokus). Dokonca aj skutočnosť, že k vyplateniu zvyšnej časti 250,- eur už potom nedošlo, bolo bez pričinenia sa obžalovaného, nakoľko poškodená zistila, že obžalovaný nie je oprávnený zastupovať jej syna ako obvineného v trestnom konaní, ukončila s ním akúkoľvek spoluprácu a nielenže mu zvyšných 250,- eur nevyplatila, ale žiadala obžalovaného vrátiť aj predtým už vyplatenú sumu peňazí. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že ani nezanikla trestnosť pokusu, nakoľko obžalovaný dobrovoľne neurobil o pokuse trestného činu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému trestným zákonom z podniknutého pokusu, sa mohlo ešte odstrániť. V danom prípade ani nešlo o prípad dobrovoľného upustenia od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a zároveň odstránenia nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému trestným zákonom z podniknutého pokusu.

Obžalovaný označil výpovede svedkov D.. H. P. a H. U. za nevierohodné, klamlivé. Svedok D.. H. P. mal podľa obžalovaného proti nemu vypovedať klamlivo, má k nemu silno negatívny vzťah, vedie sa jeden civilný spor (kde advokát u ktorého momentálne obžalovaný pracuje prevzal zastupovanie jeho bývalého klienta) a podali na seba aj trestné oznámenia, pričom pripoj ich vzájomnú komunikáciu (č.l. 944 až 957) z ktorej má vyplývať silný negatívny vzťah svedka k obžalovanému. Tu však nejde si nevšimnúť časový dej. Svedok bol v prípravnom konaní vypočutý prvý krát dňa 5.8.2019 a druhý krát dňa 30.6.2020. Z komunikácie je zrejmé, že obžalovaný kontaktoval dňa 30.6.2020 svedka po tom, čo bol svedok vypočutý v prípravnom konaní (viď bližšie č.l. 948, kde sa obžalovaný dopytoval na jeho výpoveď). Následne obžalovaný opäť kontaktoval svedka dňa 16.7.2020 (viď bližšie od č.l. 944 napr. dobrý zmrd si, ale zahrávaš si z ohňom, ak tvoja výpoveď bude rozhodujúca pre podanie obžaloby, tak podávam TO za krivú výpoveď, dôkazov mám dosť. Ty uplatny zmrd atď., na čo svedok reagoval že to prehnal, že povedal pravdu, ďalej svedok nereagoval na správy od obžalovaného). Napokon opäť obžalovaný kontaktoval svedka dňa 13.2.2021 a 14.2.2021 (bližšie viď č.l. 950- 957 kde ho kontaktoval obžalovaný ohľadom civilnej veci, obžalovaný mu okrem iného uviedol, že pôjdu podnety vsade, aj TO za vyhrážanie, svedok potom dňa 14.2.2021 odpísal nech ho neotravuje, následne mu adresoval niekoľko invektív na ktoré obžalovaný poukazoval a odpísal, že on na neho dá TO za nebezpečné vyhrážanie). Svedok aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že podal trestné oznámenie na obžalovaného, ale ako reakciu na jeho trestné oznámenie. Civilný spor s obžalovaným nevedie, prebieha jeden civilný spor o náhradu 2200,- eur, kde je žalovaným a žalobcom je tretia osoba, ktorú zastupuje E.. Q.. Samotný svedok uviedol, že od doby čo bol v tejto veci vypovedať, má neustále problémy s obžalovaným, obžalovaný vyvoláva s ním komunikáciu, vypisuje mu nezmysly, neustále invektívy na jeho osobu. Súd uvádza, že vyššie uvedené, nemalo vplyv na vierohodnosť výpovede svedka, jeho výpoveď nemožno označiť za klamlivú. Tu nejde o prípad zmeny výpovede svedka oproti predchádzajúcim výpovediam v

neprospech obžalovaného. Svedok bol v prípravnom konaní vypočutý prvý krát dňa 5.8.2019 a druhý krát dňa 30.6.2020, teda predtým, než vznikli medzi nimi vyššie uvedené konflikty, ktoré vyústili do vzájomných trestných oznámení. Svedok bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 19.7.2021, čo je síce už po týchto konfliktoch, ale jeho výpoveď zostala nemenná, vypovedal rovnako ako v jeho predchádzajúcich dvoch prípadoch. Svedok teda vypovedal počas celého procesu v podstatných bodoch nemenne, vypovedal v podstatných bodoch zakaždým rovnako, od svojich predchádzajúcich výpovedí (ktoré predchádzali ich konfliktu) sa nijako neodchýlil. Poškodená H. U. mala podľa obžalovaného proti nemu tiež vypovedať klamlivo, celý čas sústavne klame, prechováva voči nemu nevraživosť, čo potvrdila aj tým, keď sa vyjadrila, že voči nemu prechováva hrozné pocity. Súd sa nestotožňuje s názorom obžalovaného, že výpoveď svedkyne poškodenej bola nevierohodná, klamlivá. Samotná skutočnosť, že svedkovia poškodení neprechovávajú zrovna tie najlepšie pocity voči obžalovaným, ktorí im nejakým spôsobom ublížili, resp. porušili či ohrozili ich zákonom chránené práva a slobody je predsa prirodzené a skôr opak by bol výnimočný. To by sme museli znevierohodniť takmer výpovede všetkých svedkov poškodenej v trestných konaniach. Skutočnosť, že na otázku obžalovaného, aké pocity k nemu svedkyňa poškodená prechováva a táto odpovedala, že hrozné, pričom zároveň vysvetlila aj prečo, teda v podstate že mu dôverovala, verila mu, vždy mal u nich dvere otvorené a nechápe ako mohol konať tak ako konal, svedčí skôr o úprimnej výpovedi svedkyne poškodenej, bez úmyslu vypovedať klamlivo. Svedkyňa sa cíti byť konaním obžalovaného oklamaná, čo aj priznala. Svedkyňa dokonca povedala, že veci, ktoré obžalovaný pre ňu robil, robil dobre. Navyiac jej výpoveď bola počas celého procesu v podstatných bodoch nemenná, vypovedala v podstatných bodoch zakaždým rovnako, pokiaľ sa odchýlila, jednalo sa skôr o len nespomenutie si na detail, čo s odstupom času a pri takom množstve podávaných informácií je úplne bežné a akceptovateľné. Tiež súd dáva do pozornosti, že výpoveď svedkyne poškodenej H. U. nie je jediným usvedčujúcim dôkazom, rovnako výpoveď svedka D.. H. P. nie je jediným usvedčujúcim dôkazom, ich výpovede boli vierohodné, súladné, podstatné skutočnosti, ktoré vypovedali sú verifikované nielen ich vzájomnou komparáciou, ale sú v dobrom súlade i s ostatnými dôkazmi, napr. výpoveďou svedka C. W., ale tiež listinnými dôkazmi, ktoré sú v dobrom súlade s výpoveďami uvedených svedkov, tak ako už súd podrobne odôvodnil. Na základe uvedeného nie je dôvodné ich výpovede označiť za klamlivé, ale naopak, ako už súd uviedol, tieto vyhodnotil ako vierohodné.

Ku skutku v bode 2 (neoprávnené podnikanie)

Podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene podniká v malom rozsahu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 122 ods. 11 Trestného zákona za hromadný trestný čin sa považuje jeho spáchanie viacerými činmi, ktoré samostatne ešte nie sú trestným činom. Trestnosť všetkých takých činov sa posudzuje spoločne.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ako Obchodný zákonník) podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je:

- a) osoba zapísaná v obchodnom registri,
- b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia,
- c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov (pozn. na základe iného než živnostenského oprávnenia je aj činnosť pri výkone povolania, napr. podľa zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii),
- d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 1 ods. 2 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ako zákon o advokácii) výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len "právne služby").

Podľa § 24 ods. 4 zákona o advokácii advokát môže poskytnúť právne služby za zníženú odmenu alebo bezplatne, ak to odôvodňujú osobné pomery alebo majetkové pomery klienta alebo je na to iný dôvod hodný osobitného zreteľa.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o advokácii právne služby na území Slovenskej republiky poskytujú advokáti, ako aj ďalšie fyzické osoby a právnické osoby uvedené v ustanoveniach § 30 písm. b), c), d), e) a i) za podmienok a spôsobom ustanoveným týmto zákonom. Advokáti poskytujú iné služby v súlade s osobitnými predpismi.

Podľa § 1 ods. 4 zákona o advokácii ustanovením odseku 2 nie je dotknuté oprávnenie

- a) notárov, patentových zástupcov, daňových poradcov a súdnych exekútorov, prípadne ďalších osôb poskytovať niektoré právne služby v súlade s osobitnými zákonmi,
- b) zamestnanca právnickej osoby alebo fyzickej osoby poskytovať právne služby osobe, u ktorej je v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, ak je poskytovanie právnych služieb súčasťou povinností vyplývajúcich z tohto vzťahu,
- c) osoby, ktorá vykonáva správu majetku podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o advokácii advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie komora.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o advokácii advokát môže vykonávať advokáciu

- a) samostatne,
- b) v združení spolu s inými advokátmi,
- c) ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti,
- d) ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo
- e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Objektom skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania je ochrana podnikateľského prostredia, záujmy štátu na rozvoji podnikania a poctivej hospodárskej súťaže pred nezákonným, neoprávneným vykonávaním podnikateľskej činnosti v oblasti výroby, služieb alebo inej zárobkovej činnosti.

Podnikaním treba rozumieť sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Tak ako aj neúspešné (stratové) podnikanie je stále podnikaním, rovnako aj neúspešné (stratové) neoprávnené podnikanie môže byť neoprávneným podnikaním. Nie konečný výsledok je rozhodujúci, ale cieľ činnosti.

Objektívna stránka základnej skutkovej podstaty daného trestného činu je vymedzená neoprávneným podnikaním v malom rozsahu. Pomocnými kritériami je tu najmä finančné vyjadrenie objemu podnikania, resp. výška príjmu, nie výška dosiahnutého zisku, ďalej doba, resp. dĺžka času neoprávneného podnikania, rozsah takejto činnosti a pod. Na naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania sa vyžaduje, aby išlo o sústavnú (nie ojedinelú, výnimočnú, jednorazovú) činnosť vykonávanú po živnostensky za účelom dosiahnutia zisku a má charakter súkromného podnikania. Rozhodujúcimi tu sú sústavnosť a odplatosť. Konečný výsledok je irelevantný, rozhodujúci je cieľ činnosti. Objektívna stránka trestného činu neoprávneného podnikania v základnej skutkovej podstate trestného činu teda nevyhnutne vyžaduje sústavnosť (nie ojedinelosť), mnohosť aktov (na trestnú zodpovednosť nestačí len jeden akt, ale je ich potrebných niekoľko, teda viaceré akcie, popr. rozsiahlosť akcie), čo sú prvky hromadného trestného činu. Za hromadný trestný čin sa považuje jeho spáchanie viacerými činmi, ktoré samostatne ešte nie sú trestným činom. Trestnosť všetkých takých činov sa posudzuje spoločne.

Z hľadiska zákonných znakov predmetného trestného činu nie je rozhodujúce, či samotná činnosť neoprávneného podnikania priniesla páchatelovi zisk alebo bol páchatel pri svojom neoprávnenom podnikaní v strate. Neoprávnené podnikanie uskutočňované v malom rozsahu je trestné aj vtedy, keď páchatel nedosiahol žiaden zisk, naopak, dosiahol stratu.

Poskytovanie právnych služieb sústavne a za odplatu je zákonom o advokácii vyhradené len úzkemu okruhu ľudí, a to advokátom, či iným osobám vymedzených v § 1 ods. 3, ods. 4 zákona o advokácii, teda nie komukoľvek. Ak osoba, ktorá nie je advokátom, nie je ani osobou vymedzenou v § 1 ods. 3, ods. 4 zákona o advokácii poskytuje právne služby sústavne a za odplatu, popr. za účelom dosiahnutia zisku, môže takéto konanie napĺňa skutkovú podstatu trestného činu neoprávneného podnikania. Činnosť takejto inej osoby pri poskytovaní právnych služieb by preto mala byť len ojedinelá, výnimočná (napr. poskytnutie ojedinelého právneho úkonu, jednorazové zastúpenie, či ojedinelé zastúpenie). Takéto osoby nie sú oprávnené poskytovať právne služby sústavne a odplatne, resp. za účelom dosiahnutia zisku.

Obžalovaný sa bránil tým, že žiadneho neoprávneného podnikania sa nedopustil, na podporu svojej obrany predložil stanovisko Českej advokátskej komory (č.l. 781), kde sa uvádza, že ojedinelá občianska výpomoc, napr. od suseda - právnika, aj za úplatu, vyslovene zakázaná a postihovaná nie je, ale nesmie sa tak diať opakovane, vo väčšom rozsahu, za účelom dosahovania zisku, ale len výnimočne a ojedinele. Súd poznamenáva, že uvedené je preda súladné s vyššie uvedeným. Súd len poukazuje na skutočnosť, že podľa Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005) bolo trestným neoprávnené podnikanie vo väčšom rozsahu. Podľa nového trestného zákona (účinného od 1.1.2006) je postihnutelné už neoprávnené podnikanie v malom rozsahu. Teda zákonodarca sa vybral cestou prísnejšieho posudzovania daného trestného činu neoprávneného podnikania.

Súd pripomína, že obžalovaný v období, ktoré mu je kladené za vinu v bode 2, teda od 23.11.2017 do 31.3.2019 nebol advokátom, nebol ani advokátskym koncipientom, čo mal súd preukázané správou Slovenskej advokátskej komory z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zapísaný ako advokátsky koncipient až od 1.4.2019. Obžalovaný bol v rozhodnom čase od 23.11.2017 do 31.3.2019 nezamestnaný.

Obžalovaný sa bránil tým, že nikdy nesledoval cieľ poskytovania právnej pomoci mimo advokáciu. Nikdy sa neprezentoval ako advokát alebo právnik prístupný verejnosti, nemal žiadnu reklamu, označenie, vizitky, web sídlo, teda nemal nič, čo je inak pre podnikanie príznačné a potrebné. V jeho konaní absentuje sústavnosť. Obžalovaný sa bránil tým, že prípad H. U. bol ojedinelý prípad a teda sústavnosť jeho činnosti civila skutkovú podstatu trestného činu neoprávneného podnikania nenapĺňa. S vyššie uvedenou obranou sa nie je možné stotožniť. V konaní obžaloba (prokurátor) preukázala, že obžalovaný bez patričného oprávnenia (nebol advokátom, ani osobou vymedzenou v § 1 ods. 3, ods. 4 zákona o advokácii)

za odplatu alebo za prísľub budúcej odplaty poskytoval právne služby tak, ako je mu kladené obžalobou za vinu a ktoré je popísané v skutkovej vete pod bodom 2 výroku tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o jednotlivé právne úkony, resp. poskytnuté právne služby vymedzené v skutkovej vete v bode 2, niet medzi stranami (prokurátor vs. obžalovaný) spor, že by ich obžalovaný skutočne vykonal. Samotný obžalovaný dokonca priznal, že vykonal viac úkonov než je uvedené v obžalobe. Uviedol, že nie sú úplné, vykonával oveľa viac úkonov, veľa úkonov tam chýba, veľa podaní a stretnutí. Teda niet pochyb, že jednotlivé právne úkony, ktoré sú špecifikované v bode 2 vykonal obžalovaný. Nad úkonmi pri zastupovaní osôb strávil veľa hodín, aj 12 hodín denne. Súd dáva do pozornosti, že v prípade H. U. obžalovaný ako splnomocnený zástupca jej syna vykonal celkom 9 právnych úkonov a to vo viacerých veciach, vedených na OR PZ Skalica ČVS:ORP-109/VYS-SI-2018, ČVS: ORP-339/VYS-SI-2018, na Okresnom úrade Senica OU-SE-OVVS-2018/008703/P-179/18-OV, adresovaných rôznym subjektom, jednalo sa o rôzne podania, vyjadrenia, opravné prostriedky, zastupovania na pojednávaniach. V prípade Soni Horňárovej ako jej splnomocnený zástupca vykonal celkom 38 právnych úkonov a to vo viacerých veciach vedených na Okresnom súde Skalica pod sp.zn. 2PPom/2/2017, 8P/26/2018 a 8P/189/2017, jednalo sa o rôzne podania, návrhy, vyjadrenia, opravné prostriedky, zastupovania na pojednávaniach. V prípade E. T. a spol., ako ich splnomocnený zástupca vykonal celkom 6 právnych úkonov a to vo veciach vedených na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 7C/135/2014 a 11C/77/2018, jednalo sa o rôzne podania, opravný prostriedok, zastupovania na pojednávaniach. V prípade Š. C. ako jeho splnomocnený zástupca vykonal celkom 3 právne úkony a to vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 9Cb/7/2018, jednalo sa o podanie, návrh, opravný prostriedok. Teda obžaloba nazhromaždila a preukázala, že obžalovaný ako splnomocnený zástupca vykonal celkom vyše 50 právnych úkonov pre viaceré osoby, vo viacerých veciach, resp. konaniach, pričom tak konal v dobe od 23.11.2017 do 31.3.2019. Tu skutočne nemožno hovoriť, že v prípade obžalovaného sa jednalo len o jednorazový,

ojedinelú, či výnimočnú činnosť (poskytnutie ojedinelého právneho úkonu, jednorazové zastúpenie, či ojedinelé zastúpenie).

Súd len okrajovo poznamenáva, že nie je možné tvrdiť, že ak by sa jednalo len o jeden „prípado“, tak sústavnosť automaticky absentuje. Predsa za istých okolností aj čo i len jeden prípad, napr. zastupovanie jedného klienta, ktorému bude osoba bez patričného oprávnenia poskytovať právne služby dlhšiu dobu, bude v rámci tohto zastupovania pre neho vykonaných množstvo právnych úkonov a bude takáto činnosť odplatná, resp. vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, môže byť naplnená skutková podstata trestného činu neoprávneného podnikania. Nejde len o samotný počet prípadov, bolo by to veľmi zjednodušené, ak by naplnenie skutkovej podstaty daného trestného činu malo závisieť len od samotného počtu prípadov zastupovania klientov. Tak ako už súd vyššie odôvodnil konanie je potrebné posudzovať komplexne.

Obžalovaný sa bránil aj tým, že poskytoval len právnu pomoc blízkeho okruhu ľudí z jeho okolia. Súd poznamenáva, že ani v tomto prípade by sa nemohlo jednať o poskytovanie právnych služieb sústavne a odplatne. Navyiac v čase začatia poskytovania právnych služieb jednotlivým osobám, nebol medzi nimi bližší vzťah. Buď sa stretli a spoznali náhodne, alebo cez tretiu osobu, popr. na odporúčenie tretej osoby.

Obžalovaný sa bránil aj tým, že jeho zastupovanie ako civilného zástupcu bolo súladné s civilnými procesnými kódexami, teda zákonné a povolené, keďže príslušný orgán nerozhodol o nepripustení jeho zastúpenia. Súd poznamenáva, že ako zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, tak aj zákon č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní (Správny poriadok) pripúšťajú zastupovanie tzv. všeobecným zástupcom, ktorým môže byť ktorákoľvek osoba. Rovnako aj § 53 ods. 1 Trestného poriadku zastupovanie poškodeného v trestnom konaní. Podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia. Podľa § 89 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Ak zvoleným zástupcom podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach. Teda v rámci civilného procesu je možné rozhodnúť o nepripustení zastúpenia všeobecným zástupcom. Je však z pohľadu trestného práva irelevantné, či civilný súd pripustil alebo nepripustil zastupovanie všeobecným zástupcom. Uvedené nijako nezaväzuje orgány činné v trestnom konaní ani „trestný“ súd. To, že civilný súd nerozhodol o nepripustení zastúpenia všeobecným zástupcom, ak tento vystupoval vo viacerých konaniach (pozn. odplatnosť sa tu ani len nerieši), je z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania irelevantné. Uvedená skutočnosť ho nijako nezbavuje trestnej zodpovednosti.

Obžaloba tiež preukázala v konaní, že obžalovaný poskytoval právne služby za odplatu alebo za prísľub budúcej odplaty. Neoprávnené podnikanie uskutočňované v malom rozsahu je trestné aj vtedy, keď páchatel nedosiahol žiaden zisk, naopak, dosiahol stratu. Z hľadiska finančného vyjadrenia objemu podnikania obžaloba preukázala, že kumulatívna odplata za poskytnuté právne služby bola v rozsahu najmenej 1.100,- eur. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný prijal od H. U. za poskytnuté právne služby postupne dňa 25.9.2018 sumu 500,- eur, dňa 4.11.2018 sumu 230,- eur, dňa 6.11.2018 sumu 20,- eur a dňa 13.12.2018 sumu 250,- eur, teda spolu 1000,- eur. Uvedené napokon priznal aj samotný obžalovaný. Od J. U. prijal sumu 100,- eur, pričom svedkyňa sa vyjadrila, že mu ich musela nanútiť, zaplatila mu za benzín, za „stratu času“, povedala mu zober si to máš stratu času. Je bez významu, akým spôsobom osoba prijme protiplnenie za poskytovanie právnych služieb, či chce, žiada, nechá si len sľúbiť alebo si dohodnú akúkoľvek formu odplaty za poskytnuté právne služby. V prípade E. T., A. B.P., E. B., ako aj v prípade Š. C. sa obžalovaný bránil tým, že právne služby im poskytol úplne bezodplatne s tým, že vec prevezme, až keď bude zapísaný ako advokát. Súd však uvádza, že tomu tak nebolo. Vec E. T. a spol. prevzal obžalovaný skôr a to v decembri 2018, rovnako tak aj prípad Š. C. prevzal skôr a to v júli 2018, pričom im poskytoval právne služby za prísľub budúcej odplaty a to skôr, než bol advokátom alebo advokátskym koncipientom, čo vyplýva z výsluchov, z plnomocenstva, ako aj jednotlivých právnych úkonov, ktoré pre nich vykonal. To, že neskôr (až po spáchaní skutku v bode 2) prevzal tieto prípady nakoniec advokát E.. O.. D. Q. je bez významu. Súd len poznamenáva, že v čase prevzatia týchto vecí obžalovaným, nebol dohodnutý na zamestnaní ani s advokátom D.. H. P. (bližšie zdôvodnene vid' v časti odôvodnenia ku skutku v bode 1), pričom u neho sa dopytoval na prácu ešte vo februári 2019 (dňa

21.2.2019 č.l. 918 a nasl.). Obžalovaný sa bránil tým, že v týchto prípadoch sa jednalo o bezodplatné zastupovanie, keďže si dohodli zastupovanie za trovy. Bola tam dohoda, že keď sa vec vyhrá, trovy budú jeho (pozn. nie inej tretej osoby). Videl vo veci úspech, tak počítal s nie zanedbateľnou náhradou trov konania. Svedkovia E. T. a D. T. v podstate zhodne uviedli, že popredu nič neplatili, pokiaľ ide o odmenu, dohodli sa s obžalovaným, že až sa to všetko ukončí, sa to vyfakturuje a vyrovná sa to s nim. Svedok Š. C. uviedol, že popredu nič neplatil, pokiaľ ide o odplatu, toto si dohodli v podstate tak neurčito, o presnej výške odmeny sa nebavili, nakoľko nevedeli, ako jeho prípad skončí. Bavili sa, že podľa toho, ako to dopadne alebo nedopadne, že existuje nejaký cenník úkonov a na záver sa to podľa toho vyhodnotí. Za neoprávnené podnikanie treba rozumieť aj prípady, ak si obžalovaný za poskytnuté právne služby nechá protiplnenie len sľúbiť, čo bolo aj v prípade E. T.J.P. a spol. a v prípade Š. C., popr. si dohodne akýkoľvek iný spôsob odplaty, ktorý je bežný v obchodnom styku. Aj keď v čase prevzatia týchto vecí obžalovaným, resp. poskytovaním im právnych služieb nebola medzi nimi presne stanovená výška odplaty, je zrejmé, že išlo o poskytovanie právnej služby za prísľub budúcej odplaty, teda odplatiné. Ak by sme aj zobrali obranu obžalovaného, že išlo o zastupovanie za trovy, i tak je to vo svojej podstate majetkový benefit pre obžalovaného, s ktorým počítal pri poskytnutí právnych služieb „klientom“. Nie je možné sa tváriť, že v takomto prípade sa jedná o bezodplatné poskytovanie právnych služieb. Trovy konania, ktoré vznikli strane („klientovi“) by na konci dňa pre obžalovaného predstavovali príjem, odplatu. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní, pričom medzi ne patria samozrejme aj hotové výdavky strany („klienta“), ktoré v konaní klient vynaložil a ktoré by mu súd ako úspešnej strane priznal. Jedná sa vo svojej podstate o protiplnenie za poskytnuté právne služby (ja ti poskytnem právne služby s tým, že v prípade úspechu trovy, ktoré si vynaložil pôjdu mne). Tiež súd poznamenáva, že nie je možné akceptovať akékoľvek aj výrazne lacnejšie sústavné poskytovanie právnych služieb zo strany osôb, ktoré k tomu nemajú patričné oprávnenie. Súd pripomína, že konanie v bode 2 skutku je posúdené ako hromadný trestný čin, tak ako už súd vyššie odôvodnil. Za hromadný trestný čin sa považuje jeho spáchanie viacerými činmi, ktoré samostatne ešte nie sú trestným činom. Trestnosť všetkých takých činov sa posudzuje spoločne.

Tu len opäť súd pripomína, že z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania nie konečný výsledok je rozhodujúci, ale cieľ činnosti, snaha dosiahnuť zisk, príjem. Obžaloba preukázala, že obžalovaný bol celú dobu neoprávneného podnikania nezamestnaný a iný zdroj príjmu nemal. Výpisom z účtu obžalovaného obžaloba dokonca preukázala, že k decembru 2017 mal nulový stav na účte a ku koncu marca 2019 mal mínusový stav na účte. Nemal v danom období zabezpečené prostriedky na živobytie, čo je tiež jedna z významných okolností z hľadiska preukázaného úmyslu obžalovaného pri neoprávnenom podnikaní dosiahnuť pri svojej činnosti zisk, príjem, za účelom zabezpečenia svojho živobytia, keďže finančné prostriedky z iného zdroja v danom období nemal.

Obžaloba teda preukázala, že obžalovaný neoprávnené podnikal v malom rozsahu, pričom v danom prípade skutočne nemožno hovoriť, že sa jednalo len o jednorazovú, ojedinelú, výnimočnú činnosť (poskytnutie ojedinelého právneho úkonu, jednorazové zastúpenie, či ojedinelé zastúpenie), naopak prokurátor preukázal, že sa jednalo o sústavnú činnosť obžalovaného, poukazujúc na mnohosť aktov, rozsah činnosti, finančné vyjadrenie objemu podnikania a dobu, resp. dĺžku času poskytovania právnych služieb. Súd sa stotožňuje s obžalobou, že obžalovaný napodobnil svojim konaním stav, obdobný právnomu vzťahu medzi advokátom a klientom, resp. vytvoril stav simulácie takéhoto právneho vzťahu. Obžaloba (prokurátor) preukázala, že obžalovaný v období od 23.11.2017 do 31.3.2019, kedy obžalovaný nebol advokátom (ani osobou vymedzenou v § 1 ods. 3, ods. 4 zákona o advokácii) poskytoval právne služby sústavne a za odplatu, resp. za účelom dosiahnutia zisku. Obžalovaný teda neoprávnené podnikal v malom rozsahu, čím spáchal prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný zvolil aj procesnú obranu spočívajúcu v tom, že od samého začiatku trestného stíhania nevie z akého podnetu orgány činné v trestnom konaní vychádzali pri začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 13.6.2019, pričom takýto podnet sa v spise nenachádza. Trestné stíhanie sa začalo z ničoho nič s tým, že sa má jednať o objednávku trestného stíhania jeho osoby zo strany rodiny U. a Okresná prokuratúra Skalica len servilne slúži rodine U.. Prokurátora označuje za päťolízaka, vykonávateľa vôle U. a inými hanlivými výrazmi a on sa tomu vôbec nebráni. K uvedenej procesnej obrane súd uvádza, že vo vyšetrovacom spise (na č.l. 31 až 54, zväzok 1) sa nachádza podanie obhajcu JUDr. Jindřicha Stoszeka obžalovaného C. W. (syna poškodenej H. U.) a to odpor proti trestnému rozkazu vo veci vedenej na OS Skalica sp.zn. 6T/30/2019 (na OP pod PV 270/18/2206) s prílohami, ktorého súčasťou

bola elektronická komunikácia medzi poškodenou H. U. a obžalovaným a plnomocenstvo, ktoré Okresná prokuratúra prevzala dňa 5.6.2019 a ktoré predchádza začatiu trestného stíhania zo dňa 13.6.2019.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu (prečinu), ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív). Súd dospel k záveru, že ako v prípade prečinu podvodu, tak aj v prípade prečinu neoprávneného podnikania s ohľadom na spôsob vykonania činov a ich následky, okolnosti, za ktorých boli činy spáchané, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, nie je ich závažnosť ani v jednom prípade len nepatrná. Zavinenie obžalovaného je v oboch skutkoch úmyselné, pričom ako v prípade prečinu podvodu, tak aj v prípade neoprávneného podnikania obžalovaný konal v priamom úmysle. V prípade prečinu podvodu obžalovaný konal zo zisťným motívom, jeho pohnútkou bolo obohatenia sa o sumu 500,- eur, pričom konal spôsobom, tak ako už súd vyššie podrobne odôvodnil, poukazujúc na budovanie si falošnej dôvery u poškodenej, pričom v tomto prípade sledoval výlučne svoj majetkový prospech. Poškodená mu síce vyplatila len 250,- eur, ale obžalovaný vykonal všetko čo bolo v jeho možnostiach, aby k dokonaniu trestného činu podvodu (vrátane vzniku následku) došlo a len pre okolnosti na jeho vôli nezávislé k jeho dokonaniu nedošlo. Je pravdou, že 250,- eur obžalovaný vrátil poškodenej, čo však bolo až na žiadosť, resp. naliehanie poškodenej. V prípade prečinu neoprávneného podnikania obžalovaný tiež konal zo zisťným motívom a spôsobom, ktorý už súd vyššie podrobne popísal, poukazujúc na rozsiahle poskytovanie právnych služieb, kvantitu (množstvo) vykonaných právnych úkonov a to vo viacerých prípadoch, resp. konaniach, pre viaceré osoby a pomerne dlhú dobu poskytovania právnych služieb. Trestná činnosť v jednom i druhom prípade bola spáchaná premysleným spôsobom, nevyplývala z nejakého spontánneho rozhodnutia obžalovaného, ktorým by protiprávne reagoval na neočakávanú situáciu. Súd dáva do pozornosti, že by museli byť splnené podmienky predpokladané v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona kumulatívne, pokiaľ čo i len jedna z tam uvedených podmienok absentuje, nie je možná aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer a mieru závažnosti príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutkov tak, ako už vyššie podrobne odôvodnil. V prípade prečinu podvodu obžalovaný konal zo zisťným motívom, jeho pohnútkou bolo obohatenia sa o sumu 500,- eur, pričom konal spôsobom, tak ako už súd vyššie podrobne odôvodnil, poukazujúc na budovanie si falošnej dôvery u poškodenej, pričom v tomto prípade sledoval výlučne svoj majetkový prospech. Poškodená mu síce vyplatila len 250,- eur, ale obžalovaný vykonal všetko čo bolo v jeho možnostiach, aby k dokonaniu trestného činu podvodu, vrátane vzniku následku došlo a len pre okolnosti na jeho vôli nezávislé (náhodné), tak ako už súd podrobne v časti odôvodnenia viny obžalovaného odôvodnil, k jeho dokonaniu nedošlo. V danom prípade sa jednalo o ukončený pokus. Obžalovaný napokon vrátil 250,- eur poškodenej, čo však bolo až na jej žiadosť, resp. jej naliehanie. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku osôb. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel. V prípade prečinu neoprávneného podnikania obžalovaný tiež konal zo zisťným motívom a spôsobom, ktorý už súd vyššie podrobne popísal, poukazujúc na rozsiahle poskytovanie právnych služieb, kvantitu (množstvo) vykonaných právnych úkonov a to vo viacerých prípadoch, resp. konaniach, pre viaceré osoby a pomerne dlhú dobu poskytovania právnych služieb. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane podnikateľského prostredia, záujmy štátu na rozvoji podnikania a poctivej súťaže pred nezákonným, neoprávneným vykonávaním podnikateľskej činnosti v oblasti poskytovania služieb alebo inej zárobkovej činnosti. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je osobou doposiaľ nikdy súdne trestanou, čo mal preukázané odpisom z registra trestov.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, ako aj z výpisu CESDAP mal súd preukázané, že pred spáchaním trestných činov sa síce dopustil štyroch priestupkov, ale jednalo sa len o drobné priestupky na úseku cestnej premávky vyriešené pokutami. Po spáchaní trestných činov sa dopustil už len jedného priestupku, naposledy dňa 18.10.2019, pričom sa jedná tiež len o drobný priestupok na úseku cestnej premávky vyriešený pokutou. Z hľadiska jeho pomerov je zrejmé, že obžalovaný má dve maloleté deti, momentálne je riadne zamestnaný. Z lustrácie v Sociálne poisťovni vyplýva, že obžalovaný je od 1.4.2019 zamestnaný u D. Q., od 26.4.2021 v Agrocambio s.r.o. a od 21.7.2021 bh klima s.r.o. Obžalovaný má vysokoškolské vzdelanie v odbore právo.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd prihliadol u obžalovaného ako na poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Obžalovaný sa síce dopustil pred spáchaním trestného činu štyroch priestupkov, ale jednalo sa vo všetkých prípadoch len o drobné priestupky na úseku cestnej premávky, navyše pred spáchaním trestného činu v roku 2018 nemá zaznamenaný žiaden priestupok a v roku 2017 len jeden priestupok. Obžalovaný nebol nikdy v minulosti súdne trestaný. S ohľadom na uvedené súd obžalovanému priznal podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcu okolnosť v podobe vedenia riadneho života pred spáchaním trestného činu. Naproti tomu obžalovanému priťažilo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol tak vyrovnaný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, ukladal mu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody (ak horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov). Pri prečine podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba 0 až 2 roky a pri prečine oprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba 0 až 1 rok.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, pohnútku, osobu, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (personalita trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Uloženie trestu odňatia slobody nie je univerzálnym trestom a to ani v dobe, keď sú možnosti riešiť tresty alternatívnymi druhmi. Práve v predmetnom prípade bolo podľa názoru súdu potrebné tieto inštitúty trestného práva použiť.

Obžaloba navrhovala uložiť obžalovanému trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a zároveň aj trest zákazu činnosti. S uvedeným sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd pri voľbe a ukladaní druhu trestu zvolil alternatívny druh trestu, nakoľko má za to, že vzhľadom na povahu spáchaných prečinov a možnosti nápravy obžalovaného nie je nevyhnutné ukladať najprísnejší druh trestu, ktorým je trest odňatia slobody, aj keď len podmieneným. Obžalovaný neporušil ani neohrozil nikoho život, zdravie, slobodu či ľudskú dôstojnosť, teda nezasiahol najdôležitejšie objekty chránené zákonom, ale dopustil sa jedného majetkového (aj to len v štádiu pokusu) a jedného hospodárskeho trestného činu. Z pohľadu sledovaného účelu trestu, z hľadiska najmä individuálnej prevýchovy, sa „preferoval“ trestnoprávny postih obžalovaného práve v oblasti, v ktorej spáchal trestný čin. V tomto prípade teda v jeho majetkovej

oblasti pre tento účel svedčí napríklad aj ukladanie peňažného trestu. Jednoznačne to pritom vyplýva priamo zo znenia ustanovenia § 56 ods. 1 Trestného zákona o peňažnom treste, kde je ustanovené: Peňažný trest môže súd uložiť od 160 € do 331.930 € páchateľovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Podľa názoru súdu je možné v tomto prípade účel trestu sledovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona dosiahnuť u obžalovaného aj niektorým z alternatívnych trestov, konkrétne peňažným trestom. Napokon aj súčasná trestná prax vedie čo raz viac k ukladaniu alternatívnych druhov trestov.

Tu skutočne sa javí súdu ako neprimerane prísne, ak by prišlo k ukladaniu najprísnejšieho druhu trestu, ktorým je trest odňatia slobody, aj keď len podmieneným, ako aj k ukladaniu trestu zákazu činnosti. Nie zanedbateľnou skutočnosťou je i fakt, že vykonaním (zaplatením) peňažného trestu dochádza k zahladeniu odsúdenia. Súd, s ohľadom na vyššie popísané okolnosti prípadu, jeho závažnosť, ktorá je síce vyššia než nepatrná, ale zároveň si treba uvedomiť, že v jednom prípade sa dopustil len pokusu trestného činu a v druhom prípade finančné vyjadrenie objemu podnikania bolo vo výške najmenej 1.100,- eur (samozrejme aj keď dôležitú úlohu tu zohrali aj iné kritéria ako sústavnosť, mnohosť aktov, rozsah činnosti, doba, tak ako boli už vysvetlené) nevidí účelnosť a spravodlivosť uloženia trestu odňatia slobody, či trestu zákazu činnosti, pričom od spáchania trestného činu sa už žiadnej takej trestnej činnosti nedopustil, vedie riadny život, riadne pracuje.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1000,- eur, nakoľko súd odsudzuje obžalovaného za úmyselný trestný čin, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchateľa, aby viedol riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity. Tento druh trestu a jeho výmera dostatočne a spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného a účel trestu, trest je primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie individuálnej i generálnej a možno dôvodne očakávať, že ho s porozumením príjme aj spoločnosť ako trest primerane vyjadrujúci aj morálne odsúdenie páchateľa. Obžalovaný je v produktívnom veku, je vysokoškolsky vzdelaný človek v odbore právo, je riadne zamestnaný, pričom ho bude schopný zaplatiť. Uložením tohto druhu trestu nemôže byť ani zmarená možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom, keďže 250,- eur obžalovaný už poškodenej vrátil.

Obligatórne súd podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Poškodená H. U. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.000,-eur, bez bližšieho zdôvodnenia. Súd poškodenú podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Pokiaľ ide o prečin podvodu v štádiu pokusu obžalovaný predsa vrátil poškodenej čiastku 250,- eur. Pokiaľ ide o prečin neoprávneného podnikania skutočnosť, že obžalovaný vykonával resp. poskytoval právne služby sústavne a odplatne, pričom naplnil skutkovú podstatu trestného činu neoprávneného podnikania, ešte neneguje úkony, ktoré pre H. U. vykonal, ktoré sa ku nej dostali a za ktoré mu zaplatila. Pri posudzovaní daného trestného činu išlo o kvantitu a nie o kvalitu poskytnutých právnych služieb, ktorú trestný súd neposudzuje. Pokiaľ sa táto domnieva, že utrpela kvalitou poskytnutých právnych služieb zo strany obžalovaného, toto si musí riešiť v inom konaní.

Na úplný záver súd len poznamenáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.